Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 28 czerwca 1878.

71.

Ustawa z dnia 27 czerwca 1878,

o opodatkowaniu cukru burakowego, obowiązująca w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Dalmacyi i okręgów wyłączonych istryjskiego, tryestyńskiego i brodzkiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Stopy opłaty od zużycia.

§. 1.

Teraźniejsze stopy opłaty od zużycia przy wyrobie cukru burakowego zachowują się. (Ustawa z dnia 18 maja 1875, Dz. u. p. Nr. 84).

Sposoby wymiaru i poboru opłaty od zużycia.

§. 2.

1. Uchyla się rozporządzenie z dnia 18 października 1865 (Dz. u. p. Nr. 105) i począwszy od dnia 1 sierpnia 1878. opłata od zużycia w cukrowniach buraki przetwarzających, które do wytłaczania soku używają pras hidraulicznych albo naczyń dyfuzyjnych, połączonych w tak zwane baterye, wymierzana będzie wyłącznie przez ryczałtowe oznaczanie podług wydajności tych przyrządów do otrzymywania soku i podług długości kampanii.

Jeżeli do wyrobu cukru burakowego sok otrzymywany jest za pomocą innych przyrządów, natenczas w cukrowniach przetwarzających buraki, tychże używających, ilość buraków opodatkować się mająca, obliczana będzie po prostu przez ważenie buraków dopóty, dopóki na podstawie poczynionych doświadczeń nie będzie można w sposób niezawodny ułożyć skal wydajności.

2. Skale dziennej wydajności przyrządów do otrzymywania soku uregulowane będą po wysłuchaniu biegłych z koła fabrykantów cukru drogą rozporządzenia, w porozumieniu z królewsko-węgierskim ministrem skarbu w taki sposób, aby w spólnym okręgu cłowym austryacko-węgierskim opłata od zużycia przy wy-

robie cukru burakowego razem z cłem wwozowem od cukru surowego i rafinowanego przynosiła następujące czyste dochody, a mianowicie:

w kampanii 1878/9 . . . . 6,000.000 zł.
a w każdej następnej kampanii o . . . . 500.000 „
więcej.

Gdy w ten sposób suma czystego dochodu dojdzie do 10.500.000 zł., dalsze postanowienie wydane będzie drogą ustawodawczą.

Skale dziennej wydajności przyrządów do otrzymywania soku nie mogą być podwyższane celem otrzymania większego czystego dochodu, jeżeli jest do przewidzenia, że w owoczesnej bieżącej kampanii zebrany będzie taki czysty dochód, jaki się ma na widoku dla przyszłej kampanii.

To jednak nie wyklucza uregulowania skal na czas najbliższej kampanii, potrzebnego do osiągnięcia jednostajności opodatkowania przyrządów do otrzymywania soku.

Przez kampanią rozumie się okres od dnia 1 sierpnia pewnego roku aż do ostatniego lipca następnego roku. Czysty dochód z opodatkowania cukru oblicza się w ten sposób, że do sumy, którą w spólnym austryacko-węgierskim okręgu cłowym w ciągu odnośnej kampanii przynoszą kwoty przepisane jako opłata od zużycia przy wyrobie cukru burakowego, po strąceniu należących się podług ustawy w skutek przerw w fabrykacyi odpisań a względnie kwot oddanych, dolicza się cło od cukru surowego i rafinowanego, w ciągu tej samej kampanii ocleniu wwozowemu poddanego, a od wypadku odciąga się sumę zwrotów podatkowych, które będą żądane od cukru, w tej samej kampanii z zastrzeżeniem tychże zwrotów wywiezionego.

3. Jeżeli przez prawidłowe opodatkowanie cukru w pewnej kampanii, czysty dochód, który miano na widoku, nie będzie osiągnięty; przedsiebiorcy cukrowni buraki przetwarzających, ryczałtowo opodatkowanych, pokryć mają niedobór tej kampanii w ten sposób, że każdy z nich dopłaci kasie państwa tyle od sta swojej ryczałtowej opłaty od zużycia, w tej kampanii przypadającej, po odciągnieniu odpisań a względnie kwot oddanych z powodu przerw w fabrykacyi, ile od sta całkowitej sumy ryczałtowych opłat od zużycia w tejże kampanii, po strąceniu odpisań a względnie kwot oddanych z powodu przerw w fabrykacyi, niedobór wynosi. Dopłatę wnosi się nie pierwej jak w miesiąc po otrzymaniu uwiadomienia urzędowego.

Jeżeli jednak w kampanii, bezpośrednio kampanią, w której niedobór ma być pokryty, poprzedzającej, była nadwyżka po nad czysty dochód, który miano na widoku, nadwyżka ta użyta będzie na częściowe a według okoliczności całkowite pokrycie niedoboru.

Na wypadek dopłaty, każdy przedsiębiorca cukrowni przetwarzającej buraki, ryczałtowo opodatkowanej, złożyć ma przed rozpoczęciem kampanii dostateczną rękojmią, wynoszącą pewną ilość od sta ryczałtowego, oznaczyć się mającą drogą rozporządzenia a która cięży na jego fabryce przez 120 dni ruchu.

Przepisy tyczące się ryczałtowego oznaczenia opłaty od zużycia.

§. 3.

W wymierzaniu ryczałtem opłaty od zużycia przy wyrobie cukru burakowego, stosowane być mają przepisy rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia

7 września 1850 (Dz. u. p. 1850, Nr. 344) tyczące się ugody, tudzież nie uchylone tem rozporządzeniem odnośne przepisy rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 28 listopada 1849 (Dz. u. p. 1849, Nr. 27) z następującemi zmianami:

1. Na każdą kampanią skale dziennej wydajności przyrządów do otrzymywania soku, podlegających ryczałtowemu oznaczeniu opłaty, ogłoszone będą najpóźniej aż do dnia 1 czerwca przed kampanią.

2. Podczas kampanii rocznej (okresu, na który ryczałtowe oznaczono) przyrządy do otrzymywania soku nie mogą być ani odmieniane ani też używane w inny sposób, niż oznajmiono, i nie wolno stawiać innych prócz oznajmionych, ani takichże nowych przyrządów, wyjąwszy, gdyby przyrząd uszkodzony potrzeba było zastąpić innym takiej samej wydajności, jakości i wielkości, co jednak poprzedzić ma oznajmienie i spisanie wywodu oględzin.

Wszelkie wykroczenie przeciw temu zakazowi karane będzie grzywnami od 100 aż do 2000 złotych.

Nadto uczynienie zmiany dla powiekszenia wydajności w otrzymywaniu soku karane będzie jako cieżkie przekroczenie defraudacyjne.

W przypadkach tych za uszczuploną sumę podatku uważana będzie ta kwota, która przypada na powiększenie wydajności za czas, przez który powiększenie to istniało, najmniej zaś za 24 godziny. Gdy czas ten nie da się oznaczyć z pewnością, wtedy za podstawę do obliczenia uszczuplonego podatku wziąć należy tę część kampanii, która już upłynęła aż do chwili odkrycia.

Powiększenie wydajności wciągnięte będzie do wymiaru ryczałtowego ugodnego za czas fabrykacyi, od dnia przekroczenia zakazu jeszcze pozostały, jeżeli zaś dzień ten nie da się oznaczyć z pewnością, za cały czas fabrykacyi.

3. W oznajmieniu ruchu wyłączone być mogą od ruchu a przeto od opodatkowania tylko niedziele i inne uznane święta.

Atoli, co się tyczy świąt Bożego narodzenia, wyłączyć można okres obejmujący razem z temi świętami, 14 dni kolejno po sobie następujących.

Jeżeli fabrykacya na początku kampanii nie zaczyna się z pierwszym dniem miesiąca lub przy końcu tejże nie zamyka się z ostatnim dniem miesiąca, ryczałtowe wymierzyć należy za te dwa miesiące w takiej kwocie, która przypada za część tych dwóch miesięcy, w której odbywała się fabrykacya.

Przez dzień ruchu rozumie się czas od 6 godziny zrana jednego dnia aż znowu do 6 godziny zrana następnego dnia.

Gdy więc chodzi np. o wyłączenie niedzieli w oznajmieniu o ruchu, wyłącza się czas od 6 godziny zrana w niedzielę aż do 6 godziny zrana w poniedziałek.

W obliczaniu ilości buraków, opodatkować się mających podług wydajności przyrządów do otrzymywania soku, ułamki oznajmionego dnia ruchu policzone będą za cały dzień ruchu.

4. Ograniczenie fabrykacyi w ciągu kampanii nie upoważnia do żądania, aby ilość buraków opodatkować się mająca, została zmniejszona.

Ale jeżeli użycie przyrządów do wytłaczania soku w skutek przeszkody nie dającej się odwrócić, musi być całkiem wstrzymane na 24 lub więcej bez przerwy po sobie następujących godzin oznajmionego czasu fabrykacyi, natenczas prośba o oddanie lub odpisanie tej kwoty podatku, która przypada za przerwę fabrykacyi po oznajmieniu, z opuszczeniem ułamków godziny, będzie uwzględniona pod tym warunkiem, że o tej przeszkodzie w ruchu natychmiast, jak tylko nastąpi a o rozpoczęciu na nowo wytłaczania soku, najmniej na 6 godzin przed tem, dy-

rekcya fabryki uwiadomi czynnika skarbowego, bezpośredni nadzór nad fabryką mającego, pismem w dwóch egzemplarzach, i Władzę skarbową pierwszej instancyi pismem w jednym egzemplarzu wygotowanem; jeżeli zaś pomiędzy siedzibą tej Władzy a miejscem, gdzie jest fabryka, istnieje linia telegraficzna, także telegrafem.

Czynnik skarbowy zwróci dyrekcyi fabryki jeden egzemplarz pisemnego uwiadomienia z urzędowem potwierdzeniem dnia i godziny jego nadejścia. Długość przerwy w fabrykacyi liczona bedzie do oddania lub odpisania podatku od stwierdzonej wiarogodnie chwili, w której przyrządy do otrzymywania soku były całkiem wypróżnione aż do tej chwili, w której zaczyna się drobienie buraków.

Co się tyczy pierwszej z chwil wzmiankowanych, przyjmuje się, że ta nastąpiła przed chwilą doręczenia uwiadomienia o przeszkodzie w fabrykacyi najwięcej o ten czas, którego szybki posłaniec potrzebuje do przebycia drogi z fabryki do siedziby urzędowej rzeczonego czynnika skarbowego.

Przepisy tyczące się wymierzenia podatku od zużycia przez proste odważenie buraków.

§. 4.

Co sie tyczy cukrowni przetwarzających buraki, w których stosownie do §. 2, oddział 1, ustęp 2, ilość buraków opodatkować się mająca, obliczana być ma przez proste ich odważenie, w tej mierze stosowane być mają przepisy rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 7 września 1850 (Dz. u. p. 1850, Nr. 344) tyczące się tego sposobu wymierzania i nie uchylone tem rozporządzeniem odnośne przepisy rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 28 listopada 1849 (Dz. u. p. 1849, Nr. 27) z następującemi zmianami:

1. Przedsiębiorca fabryki obowiązany jest dostarczyć na żądanie Władzy skarbowej pierwszej instancyi dla czynników skarbowych do bezpośredniego nadzoru nad fabryką przeznaczonych, w zabudowaniu fabrycznem albo w budynku do niego należącym lub przynajmniej w pobliżu będącym, mieszkanie, składające się najmniej z dwóch opalanych pokoi z kuchnią i innych potrzebnych przynależytości, jako to drewutni itd., tudzież odpowiedni lokal na kancelaryą w zabudowaniu fabrycznem, zaopatrzony w stół, stołki itd.

   O czynsz za mieszkanie i kancelaryą, administracya skarbowa umówi się z przedsiębiorcą fabryki. Gdyby sie nie zgodzono, wysokość czynszu oznaczy Władza administracyjna pierwszej instancyi.

2. Do odważenia nie wolno kłaść naraz na wagę mniej niż trzy cetnary metryczne.

3. Z tytułu, iż buraki położono na wadze nieopłókane, nie spuszcza się nic z ich zważonego ciężaru.

4. Jeżeli w pewnej fabryce zużyją w ciągu miesiąca mniej buraków niż zapowiedziano, natenczas kwota, o którą za wiele wzięto na przepis lub za wiele zapłacono, albo za wiele wekslem podatkowym pokryto, będzie odpisana a względnie oddana.

5. Władza skarbowa pierwszej instancyi ma prawo przeglądać za pośrednictwem swoich czynników książki przemysłowe fabryki, czy utrzymywane będą w samej fabryce czy gdzieindziej i wyciągać z nich szczegóły, tyczące się zakupu i użycia materyałów do produkcyi i pomocniczych, tudzież urobku cukru i odbytu.

Termin płatności opłaty od zużycia i kredytowanie jej fabrykom cukru burakowego krajowego.

§. 5.

Opłata od zużycia w produkcyi cukru burakowego jest płatna od tej chwili, w której doręczone zostało oznajmienie o ruchu.

Tym przedsiębiorcom cukrowni buraczanych, którzy stosownie do odnośnych przepisów dają odpowiednią rękojmią, dozwolone będzie zwlec zapłatę należytości najpóźniej aż do sześciu miesięcy po terminie płatności.

Niezapłacenie jej w ciągu tego czasu pociąga za sobą skutki w przerzeczonych przepisach wzmiankowane.

Postanowienia tyczące się akceptów wekslowych za zakredytowane kwoty opłaty od zużycia w fabrykacyi cukru pozostają nienaruszone.

Osobisty obowiązek zapłaty i odpowiedzialność co do tego podatku.

§. 6.

Uiszczenie się z tej opłaty jest obowiązkiem przedsiębiorcy fabrykacyi cukru burakowego.

Atoli do zapłacenia należytości ściągnąć się mającej za uszczuplenie podatku, jeżeli sam przedsiębiorca nie kieruje fabrykacyą, odpowiedzialny jest dyrektor fabrykacyi pod bezpośrednią odpowiedzialnością przedsiębiorcy.

Przypisanie postępowania podległego opodatkowaniu nie oznajmionego lub różniącego się od oznajmionego.

§. 7.

Dyrektor ruchu cukrowni przetwarzającej buraki uważany będzie za sprawcę postepowania podlegającego podatkowi, podczas jego nieobecności w siedzibie fabryki dokonanego, ale nieoznajmionego lub różniącego się od oznajmionego.

Odpowiedzialność przedsiębiorcy fabryki za grzywny.

§. 8.

Za grzywny naznaczone z powodu przekroczenia przepisów, tyczących się podatku od zużycia w fabrykacyi cukru burakowego, odpowiedzialnym jest bezwarunkowo przedsiębiorca cukrowni buraki przetwarzającej, jeżeli już i tak nie on został na nie jako winny skazany.

Wyjętemi od tego są grzywny za naruszenie urzędowego zamknięcia.

Wywóz cukru za zwrotem podatku.

a) Wymiar zwrotu.

§. 9.

Począwszy od dnia 1 sierpnia 1878 zwracać się będzie od cukru kolonialnego lub burakowego, w ilości najmniej 500 kilogramów za linią cłową wywiezionego, a to za przekazami płatnemi w sześć miesięcy, licząc od dnia uskutecznienia wywozu, za każde 100 kilogramów, jako podatek cłowy i konsumcyjny:

a) od cukru okazującego przez polaryzacyą mniej niż $99^5/_{10}$ aż do najmniej 92 od sta, 9 zł. 10 c.

b) od cukru okazującego przez polaryzacyą najmniej $99^5/_{10}$ od sta, 11 zł. 18 c.

Komory, które mogą zajmować się postępowaniem wywozowem z cukrem deklarowanym do wywozu z prawem do zwrotu cła i podatku konsumcyjnego, wyznacza minister skarbu.

b) Naznaczenie kary.

§. 10.

Naznacza się karę jak za ciężkie przekroczenie defraudacyjne:

1. Gdy w deklaracyi wywozowej, połączonej z żądaniem zwrotu podatku wymieniono ilość cukru większą o 5 od sta niż urzędownie znaleziono, lub

2. gdy w takiej deklaracyi wywozowej żądany jest zwrot podatku od klasy wyższej niż ta, do której cukier wywieźć się mający, rzeczywiście należy, albo

3. gdy cukier, za który żąda się zwrotu, nie jest tej jakości, przy której podatek bywa zwracany, albo, gdy zamiast cukru inny przedmiot będzie znaleziony.

Karę wymierza się w kwocie cztery aż do ośm razy większej w 1 przypadku niż ta, której zwrót jest żądany za różnicę w ilości cukru, w 2 przypadku niż ta, o którą żądano za wiele a w 3 przypadku niż ta, której w ogóle żądano.

Nadto cukier niewłaściwie deklarowany przepada, gdy w zamiarze oszukania skarbu państwa zapakowany jest między takim cukrem, za który cło i podatek konsumcyjny zwraca się, albo za który się więcej zwraca a względnie odpisuje.

Jeżeli urzędowe dochodzenie ilości cukru w roztworze okaże przez polaryzacyą mniej niż 92 a względnie $99^5/_{10}$ prc. a różnica przechodzi $^5/_{10}$ prc., w takim razie odmawia się zwrotu cła lub podatku konsumcyjnego a względnie większego wymiaru tegoż; jeżeli różnica przechodzi 1 prc., oprócz odmówienia, wytacza się postępowanie karne.

Zmniejszenie kary.

§. 11.

Grzywny, naznaczone za przekroczenie rozporządzeń, tyczących się opłaty od zużycia w fabrykacyi cukru albo stosownie do powyższego §-fu 10-go, nie mogą być nigdy zmniejszone bardziej niż do najmniejszego wymiaru przepisanego ustawą, chociażby nawet odstąpiono od przeprowadzenia postępowania karnego prawem przepisanego.

Formuła wykonawcza.

§. 12.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 27 czerwca 1878.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w

72.

Ustawa z dnia 27 czerwca 1878,

o opodatkowaniu gorzałki w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Dalmacyi i okręgów wyłączonych istryjskiego, tryestyńskiego i brodzkiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Rozdział pierwszy.

Postanowienia zasadnicze.

Przedmiot i wymiar podatku.

§. 1.

Płyn wyskokowy przepędzony podlega w czasie wyrobu podatkowi konsumcyjnemu w kwocie jedenaście centów od każdego hektolitra i każdego stopnia alkoholu podług przepisanego alkoholometru studzielnego (stopień hektolitrowy, alkohol litrowy).

Podatek ten opłacać należy także od wyrobu zapraw octowych i octów wyrabianych z innego płynu, nie z płynu wyskokowego przepedzonego, np. z zacieru uległego fermentacyi, przez destylacyą tegoż a to podług ilości alkoholu, którą płyn ten byłby dostarczył, gdyby był użyty do zrobienia alkoholu.

Wyrób gorzałki uwolniony od podatku.

§. 2.

Przyzwolone dotychczasowemi przepisami uwolnienie od podatku wyrobu gorzałki z istót własnej produkcyi na domową potrzebę, utrzymuje się nadal w tych granicach i pod temi warunkami, które są przepisane. Upoważnia się jednak ministerstwo skarbu, aby dla ułatwienia dozoru urzędowego nad wyrobem gorzałki, uwolnionym od podatku, poznosiło uwzględnienia wyjątkowe, o ile się bez nich obejść można, jakoteż, aby zdecydowało ze słusznem uwzględnieniem używanego w kraju sposobu wyrabiania gorzałki wolnej od podatku, czy z czasu w ciągu roku na to obracanego, korzystać się ma bez przerwy, czyli też możnaby go podzielić na dwa lub więcej okresów.

Zwrót podatku.

a) W razie wywozu płynu wyskokowego przepędzonego.

§. 3.

Od płynu wyskokowego przepędzonego, który z zastrzeżeniem zwrotu podatku, wywieziony zostaje za linią cłową w beczkach i w ilości najmniej 50 litrów, zwracać się będzie podatek konsumcyjny w kwocie jedenaście centów za każdy hektolitr i za każdy stopień ilości alkoholu, wykazany za pomocą przepisanego alkoholometru studzielnego (stopień hektolitrowy alkoholu) a to przekazami, płatnemi w sześć miesięcy od dnia, w którym płyn ten wywieziony został za linią cłową.

Gdy się wywozi za linią cłową likwor, natenczas, jeżeli posyłka obejmuje najmniej 25 litrów w beczułkach lub 100 flaszek ćwierćlitrowych, półlitrowych lub litrowych, podatek zwracany będzie przekazami rzeczonego rodzaju a mianowicie w kwocie 93 centy za 100 ćwierćlitrów, w kwocie 1 zł. 86 c. za 100 półlitrów i w kwocie 3 zł. 72 c. za 100 litrów.

Za ilości mniejsze niż 25 litrów lub 100 flaszek, podatek nie będzie zwracany.

b) Gdy gorzałki używa się do wyrobu pewnych fabrykatów.

§. 4.

Upoważnia się Zarząd skarbu do zwracania pod stosownemi warunkami i ostrożnościami podatku, także od gorzałki użytej do wyrobu fabrykatów, które nie należą do rzędu przedmiotów śniednych, np. do wyrobu octanu ołowiowego.

Decyzya co do obowiązku zapłacenia i wymiaru należytości.

§. 5.

W wątpliwości, czy podatek konsumcyjny, w §. 1 wzmiankowany, ma być zapłacony czy nie, jakoteż, co do wymiaru należytości, nie ma miejsca postepowanie przed sądami zwyczajnemi.

Ściąganie należytości niezapłaconych.

§. 6.

Należytości niezapłacone ściągać należy w sposób przepisany do ściągania zaległych podatków publicznych.

Dopomaganie do wykonania przepisów podatkowych.

§. 7.

Na prośbę czynników skarbowych każdy przełożony gminy obowiązany jest być im niezwłocznie pomocnym w czynnościach urzędowych, podejmowanych w celu wykonania przepisów o podatku wzmiankowanym w §. 1.

Przedawnienie.

§. 8.

Postanowienia, tyczące się przedawnienia tego podatku, określone będą osobną ustawą.

Odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów.

§. 9.

Gdy w skutek niedbałego przestrzegania przepisów istniejących, zaległość przepada, strona, na której wina ciąży, odpowiedzialna jest skarbowi państwa za stratę.

Rozdział drugi.

Rozporządzenia ogólne, mające na celu zabezpieczenie i pobór podatku.

Opisanie zakładu, przegląd przyrządów i naczyń do przechowywania.

§. 10.

Kto zamierza wyrabiać płyn wyskokowy przepędzony lub go przez destylacyą przeistaczać, albo wyrabiać ocet lub zaprawę octową za pomocą destylacyi z innego płynu, nie z wyskokowego przepędzonego, obowiązany jest podać w wyznaczonym terminie (§§. 31, 54, 62 i 75) opisanie zakładu i przegląd przyrządów a względnie uwiadomienie o ruchu.

Uwiadomienie o posiadaniu aparatów do destylacyi.

§. 11.

Posiadacze aparatów do destylacyi, nie oddający się żadnemu z zatrudnień, w powyższym §. 10 wzmiankowanych i nie trudniący się wyrabianiem lub przedawaniem takich aparatów, uwiadomić mają o posiadaniu tych aparatów w przeciągu 48 godzin po ich nabyciu, czynniki skarbowe, do tego przeznaczone, w miejscu lub w pobliskości znajdujące się a to pismem w dwóch egzemplarzach wygotowanem.

Jeden egzemplarz uwiadomienia tego, potwierdzony, jako był podany, zwrócony będzie uwiadamiającemu do zasłonięcia się i wylegitymowania. Od rzeczonego uwiadomienia uwolnieni są mianowicie aptekarze, tylko co do tych przyrządów destylacyjnych, które nie mają więcej nad litr pojemności albo zrobione są z innego materyału nie z metalu.

Ogólne obowiązki przedsiębiorców (§. 10) we względzie prowadzenia przemysłu.

§. 12.

Obowiązkiem jest przedsiębiorcy umieścić na zewnętrznej części lokalu zakładu gorzelnianego napis widzialny, uwiadamiający o prowadzeniu przemysłu.

Jest on nadto odpowiedzialny za zachowywanie cech urzędowych na przyrządach i sprzętach a w szczególności obowiązany jest o uszkodzeniu albo zupełnem zniszczeniu tychże cech przez inne osoby lub przez przypadek, uwiadomić w ciągu 24 godzin po dowiedzeniu się o niem, najbliższego czynnika skarbowego, celem odnowienia cech.

Niezawiśle od obowiązku uwiadamiania w §§. 31, 62 i 75 wzmiankowanego a ciężącego na kierowniku fabrykacyi i czynnikach nadzorczych, przedsiębiorca ustanowić ma osobę, która podczas jego nieobecności przytomną być powinna w lokalach wykonywania przemysłu, dla udzielania w jego imieniu potrzebnych wyjaśnień czynnikom skarbowym, którym dozór nad zakładem jest poruczony.

Domniemywać się będzie, że kierownik fabrykacyi lub w nieobecności tego ostatniego osoba, sprawująca dozór nad pomocnikami i robotnikami, jest przez przedsiębiorcę upoważniona do udzielania w jego imieniu wzmiankowanych wyjaśnień.

Jeżeli przedsiębiorca ustanowi do tego inną osobę, uwiadomić ma o tem pisemnie czynnika skarbowego, przeznaczonego do dozorowania przedsiębiorstwa. Opatrzony potwierdzeniem urzędowem egzemplarz opisania zakładu, przeglądu przyrządów i sprzętów, tudzież oznajmienia o postępowaniu opodat-

kowanem, jakoteż uwiadomienia o przerwach w fabrykacyi i inne potrzebne uwiadomienia zachowywać należy razem z cedułą podatkową i regestrem gorzelnianym w zakładzie, w miejscu na to przeznaczonem, dostępnem w każdym czasie dla czynników skarbowych.

Gdy przedsiębiorstwo zostaje całkiem zwinięte, przedsiębiorca uwiadomić ma o tem pisemnie wzmiankowanego czynnika skarbowego a dopiero przez otrzymanie urzędowego potwierdzenia w tej mierze staje się wolnym od odpowiedzialności za zachowywanie urzędowych cech na lokalach, przyrządach i sprzętach.

Powiększenie pojemności naczyń fermentacyjnych, przechowywanie surowców i brahy, zagłębianie naczyń w ziemi, naruszenie przyrządów do wyrobu, przechowywanie w zakładzie gorzelnianym innych przyrządów i naczyń nie należących do ruchu gorzelni.

§. 13.

Zabronione jest:

1. Przeszkadzanie za pomocą jakiegokolwiek przyrządu u naczynia fermentacyjnego przelewaniu się zacieru albo zbieranie przelewającego się zacieru do naczyń nie zameldowanych jako fermentacyjne, tudzież w ogólności powiększanie pojemności kadzi zacierowych oznajmionych po nad oznajmioną pojemność;

2. przechowywanie w zakładzie innych istot do wyrobu gorzałki użyć się dających, nie tych, które zameldowano do postępowania opłatnego, albo przechowywanie takich istot w postaci zacieru po za obrębem zakładu;

3. przechowywanie brahy w izbach destylacyjnych;

4. zagłębianie w ziemi bez szczególnego pozwolenia jakiegokolwiek naczynia prócz kadzi zacierowej;

5. oddalenie przyrządów gorzelnianych i naczyń z wyjątkiem naczyń do drożdży zarodowych, naczyń do fermentacyi drożdży i naczyń do drożdży słodowych z miejsca wyznaczonego dla nich w zakładzie gorzelnianym, chyba, że oddalone być mają tylko na czas krótki dla wyczyszczenia;

6. przechowywanie w izbach gorzelnianych przyrządów i naczyń nie należących do wykonywania przedsiębiorstwa.

Używanie naczyń lub przyrządów do innych celów.

§. 14.

Wyjąwszy przypadek zupełnego zwinięcia przedsiębiorstwa, kadzie zacierowe i przyrządy do pędzenia, chociażby nie zostawały pod zamknięciem urzędowem, nie mogą być ani wynoszone ze zakładu ani też używane do innego celu, prócz tego, do którego zostały zameldowane, jeżeli nie uwiadomiono poprzednio o tym zamiarze najbliższego czynnika skarbowego, do dozoru nad gorzelnią przeznaczonego i dopóki się nie otrzyma urzędowego potwierdzenia, jako uwiadomienie to zostało uczynione.

W małych gorzelniach z przyrządem do pędzenia tego rodzaju, jak wzmiankowany w §. 21, L. II, w których urzędownie uczyniono przyrząd do pędzenia nieużywalnym przez opieczętowanie hełmu alembika i oziębialnika, używanie alembika do innego celu, nie do pędzenia, jest dozwolone nawet bez uwiadomienia.

Pojęcie lokalów zakładu gorzelnianego.

§. 15.

Zakład każdego przedsiębiorstwa w §. 10 wzmiankowanego, podlega dozorowi Władz podatkowych.

Zakład stanowią następujące lokale:

1. Te, w których wykonywa się przemysł;

2. te, w których przechowywują się istoty należące do fabrykacyi albo płody z nich otrzymane;

3. wszystkie lokale łączące się bezpośrednio z lokalami wzmiankowanemi pod 1 lub 2.

Zamknięcie urzędowe, odpowiedzialność za jego nienaruszalność

§. 16.

Dopóki przedsiebiorstwo nie jest w ruchu, przyrządy do wyrobu uczynione będą nieużywalnemi przez opieczętowanie urzędowe lub w inny stosowny sposób (przez urzędowe zamknięcie).

W czasie kampanii, kierownik fabrykacyi, gdy zaś ruch ustanie, przedsiębiorca jest odpowiedzialny za zachowanie zamknięcia urzędowego w stanie nienaruszonym, wyjąwszy, gdyby udowodnione było przypadkowe zdarzenie, nie z jego (kierownika fabrykacyi a względnie przedsiębiorcy) winy pochodzące lub cudza wina, za którą nie jest odpowiedzialny.

Jakie środki mają być użyte, ażeby przyrządy do wyrobu uczynić nieużywalnemi, o tem osądzą czynniki skarbowe stosownie do jakości tych przyrządów.

Nieużywalność przez zamknięcie urzędowe nastąpi, gdy czynniki urzędowe uznają to za potrzebne, nawet w ciągu prowadzenia przemysłu, co do pojedynczych przyrządów do wyrobu i sprzętów, które nie mają być używane.

Odjęcie zamknięcia urzędowego.

§. 17.

Jeżeli aż do chwili, w której oznajmione używanie przyrządu do wyrobu (naczynia) pod zamknięciem urzędowem będącego, rozpocząć się może, nie przybędzie dla odjęcia go żaden z czynników skarbowych, przedsiębiorca ma prawo odjąć sam urzędowe zamknięcie.

Pojęcie postępowania opłatnego. Odpowiedzialność tego, który niem kieruje.

§. 18.

Postępowaniem opłatnem nazywają się te czynności postępowania przemysłowego, których oznajmowanie w celu wymierzenia lub zabezpieczenia podatku konsumcyjnego (§§. 42, 56 i 66) jest polecone.

W skutek uczynionego oznajmienia, po zbadaniu tegoż, wydana będzie przedsiębiorcy ceduła z własnych regestrów urzędowych, na blankiecie napisana, w której potwierdzone będzie zapłacenie przypadającego podatku, lub, jeżeli i o ile kredytowanie podatku ma miejsce, wzięcie podatku na przepis. Dopiero gdy ceduła ta znajduje się w zakładzie i w rękach przedsiębiorcy lub tej osoby, która zamiast niego sprawić się jest obowiązana, postępowanie opłatne może być

rozpoczęte w czasie oznajmionym i przeznaczone do tego przyrządy i naczynia mogą być używane.

Postępowanie opłatne wykonane być musi ściśle tak, jak było oznajmione i w wygotowanej z tego powodu cedule opisane.

Wszelkie samowolne zboczenie pociąga za sobą zastosowanie przepisów karnych.

Mianowicie zabronione jest także używanie w postępowaniu opłatnem takich naczyń i przyrządów, które nie są opatrzone cechami przepisanemi przez Władzę skarbową.

Ten, który kieruje postępowaniem opłatnem, uważany będzie za sprawcę takiego postępowania opłatnego nie oznajmionego albo niezgodnego z oznajmieniem i cedułą, które miało miejsce w siedzibie zakładu podczas jego nieobecności.

Rewizya urzędowa.

§. 19.

Czynnikom skarbowym, przeznaczonym do wykonywania postanowień ustawy niniejszej, dozwolić należy bez sprzeciwiania się wstępu do zakładu (§. 15) i przebywania tam w celu załatwienia czynności urzędowych tak we dnie jak i w oznajmionym czasie fabrykacyi nocnej, i tak przedsiębiorca osobiście jak jego słudzy, powinni być im na żądanie pomocni w czynnościach urzędowych w zakładzie.

Także i w każdym innym przypadku prócz wzmiankowanych, czynnikom tym, gdy przybędą w towarzystwie osoby urzędowej lub członka zwierzchności gminnej, dozwolić należy bez oporu wstępu do zakładu przedsiębiorstwa i wykonania tam czynności urzędowych.

Osoba urzędowa do rewizyi przybrana, lub przybrany członek zwierzchności gminnej, obowiązany jest być nieustannie obecnym podczas czynności urzędowych czynnika skarbowego, podpisać razem z nim, w przypadku uczynionego zarzutu, wygotowany opis czynu lub wywód oględzin, protokoły przesłuchania, tudzież wszelkie do śledztwa należące dowody i dokumenty i w ogóle dawać mu wszelką prawną pomoc.

W razie śledztwa defraudacyjnego, przedsiębiorca a względnie zastępca jego, obowiązany jest pokazać niezwłocznie ceduły, regestry i wszelkie dokumenty, których zachowywanie jest zalecone i w razie potrzeby doręczyć je czynnikowi skarbowemu za potwierdzeniem odbioru.

Rozdział trzeci.

Podatek konsumcyjny od wyrobu płynu wyskokowego przepędzonego.

Część pierwsza.

Oznaczenie sposobów opodatkowania i podział gorzelni podług tychże.

Sposoby opodatkowania.

§. 20.

Podatek konsumcyjny od płynu wyskokowego przepędzonego, pobierany będzie podług rozmaitości surowców, przyrządu do pędzenia i pojemności miejsca zacieru:

I. przez oznaczenie ryczałtem, a mianowicie:

a) podług wydajności miejsca zacieru,

b) podług wydajności przyrządu do pędzenia;

II. na podstawie dobrowolnej umowy z przedsiębiorcą gorzelni (ugody) podług prawdopodobnej ilości alkoholu wyrobić się mającego;

III. na podstawie oznaczeń zegaru kontrolującego, podług ilości i tęgości wyrobu.

Podział gorzelni.

§. 21.

W tym celu (§. 20) dzielą się gorzelnie:

I. na gorzelnie, przetwarzające istoty mączne (ziemniaki, zboża, strączywo, skrobią), buraki lub melas, z którym zostają także na równi odpadki fabrykacyi cukru: syrup i inne płyny, zawierające większą ilość cukru i w których

a) naczynia zacierowe mają ogółem pojemności opłatnej (§. 26) więcej niż 17 hektolitrów, bez względu na ilość i jakość przyrządów do pędzenia, albo

b) chociaż pojemność ta nie przenosi 17 hektolitrów, używają przyrządu parowego (przyrządu do pędzenia) albo kilku przyrządów do pędzenia z bezpośredniem ogniskiem, albo mają jeden wprawdzie tylko przyrząd do pędzenia tego ostatniego rodzaju, ale taki, który opatrzony jest więcej lub innemi częściami składowemi, niż pod II są wzmiankowane, albo których alembik ma więcej niż dwa hektolitry pojemności,

II. na gorzelnie, przetwarzające istoty mączne, buraki lub melas, albo istoty będące z niemi na równi i które, gdy ogólna opłatna pojemność ich naczyń zacierowych (§. 26) nie przenosi 17 hektolitrów, używają tylko jednego przyrządu do pędzenia z bezpośredniem ogniskiem, który nie ma innych części składowych tylko jeden alembik, mięszadło, hełm, flasze do chłodzenia, wężownicę do chłodzenia lub proste rury do chłodzenia i rurę łączącą pomiędzy hełmem a oziębialnikiem i których alembik ma najwięcej dwa hektolitry pojemności;

III. na gorzelnie, które przetwarzają inne surowce nie te, które pod I są wzmiankowane, jakoto owoce, wytłoczyny winogronowe, jagody, korzenie, lagier winny, wodę miodową itd.

Ryczałtowe oznaczenie podatku podług wydajności miejsca zacieru.

§. 22.

Ryczałtowe oznaczenie podatku podług wydajności miejsca zacieru, używane będzie w gorzelniach wzmiankowanych w §. 21 pod I *a* (i *b*).

Ryczałtowe oznaczenie podatku podług wydajności przyrządu do pędzenia.

§. 23.

Ryczałtowemu oznaczeniu podatku podług wydajności przyrządu do pędzenia, podlegają gorzelnie wzmiankowane w §. 21 pod II i III.

Ugoda.

§. 24.

Ugoda wzmiankowana w §. 20 pod II nastąpić może:

1. W gorzelniach, używających jednego tylko przyrządu do pędzenia a mianowicie: tego rodzaju, który wzmiankowany jest w §. 21 licz. II, jeżeli przedsiębiorcami gorzelni są właściciele gruntu i do wyrobu gorzałki używają tylko owoców własnego chowu, albo wytłoczyn winogronowych i drożdży winnych własnej produkcyi, tudzież jagód albo korzeni lub też innych owoców dziko rosnących.

2. Bez względu na jakość przyrządu do pędzenia w gorzelniach utrzymywanych przez piwowarów, gdy w nich do wyrobu gorzałki używane są tylko odpadki, pochodzące z własnej produkcyi piwa — wyjąwszy piwo zepsute.

Podatek od wyrobu.

§. 25.

Podług ilości i tęgości wyrobu, na podstawie oznaczeń zegaru kontrolującego, opłacać mogą podatek wszyscy ci przedsiębiorcy gorzelni, którzy uczynili zadość warunkom w §. 61 ustawy niniejszej wzmiankowanym.

Część druga.

Oznaczenie ryczałtowe podatku podług wydajności miejsca zacieru.

Skala ryczałtowego oznaczenia.

§. 26.

W gorzelniach wzmiankowanych w §. 21 pod I lit. *a* (i *b*), przyjmuje się za skalę wydajności dziennej:

1. Bezwarunkowo ogólną pojemność

a) kadzi fermentacyjnych,
b) kadzi do rozpoczęcia fermentacyi drożdżowej (przedfermentacyjnych),
c) naczyń do fermentacyi drożdży,
d) naczyń do drożdży zarodowych,
e) naczyń do chłodzenia drożdży zarodowych i
f) zbiorników zacierowych i podnośników (montejus) do zacieru zaprawionego fermentem, fermentującego, lub który wyfermentował,
g) jakoteż w ogóle wszelkich naczyń przeznaczonych na zacier fermentujący lub przynajmniej zaprawiony już fermentem, albo, które z wyjątkiem przyrządu do pędzenia, służyć mają na zacier, który wyfermentował.

2. Warunkowo a mianowicie całkiem lub częściowo pojemność naczyń wzmiankowanych w §. 28, stosownie do przepisów tamże podanych.

3. Za każdy hektolitr pojemności okazującej się podług 1 i 2 następującą wydajność alkoholu w stopniach hektolitrowych a mianowicie: 4 stopnie hektolitrowe, gdy się przetwarza buraki, 5 stopni hektolitrowych, gdy się przetwarza istoty mączne a 6 stopni hektolitrowych, gdy się przetwarza melas i istoty będące z nim na równi.

Ustępstwo dla gorzelni rolniczych.

§. 27.

Część wydajności alkoholu, ustanowionej w §. 26, ustępuje się tym gorzelniom, zostającym w związku z rolnictwem, w których pojemność miejsca zacieru, dziennie opodatkować się mająca, nie wynosi więcej niż 45 hektolitrów, na czas tej fabrykacyi, która odbywa się w okresie ośmiomiesięcznym, poczynającym się we wrześniu, październiku lub listopadzie, jeżeli o to proszą i udowodnią wiarogodnie, że:

a) gorzelnia stanowi nieodłączną część składową rolnictwa i że

b) stosunek pomiędzy pojemnością naczyń, która dziennie ma być opodatkowana a rozległością gruntów, gospodarstwo składających, pola ornego, łąk i pastwisk jest taki, że na jeden hektolitr tej pojemności przypada najmniej 5 hektarów ziemi.

Ustępstwo to wynosi dla gorzelni, których pojemność miejsca zacieru dziennie opodatkować się mająca, nie czyni więcej niż 35 hektolitrów, 20 od sta, a dla gorzelni, w których miejsce zacieru ma pojemności 35 aż do 45 hektolitrów włącznie, 10 od sta.

Naczynia opłatne warunkowo.

§. 28.

Naczynia, których pojemność wliczać należy warunkowo a mianowicie całkiem lub częściowo do wydajności dziennej, są następujące:

1. Naczynia służące do gotowania surowca przeznaczonego do zacieru (kotły do gotowania zacieru, przedzacierowe, parnik do ziemniaków), jeżeli opatrzone są jakimkolwiek oziębialnikiem, pompą powietrzną itp. lub za pomocą przewodu rurowego połączone z chłodnikiem.

2. Naczynia do maceracyi w gorzelniach przetwarzających zboże i kukurydzę, jeżeli za pomocą rynien lub rur są bezpośrednio połączone z naczyniami fermentacyjnemi lub z przyrządem do pędzenia, albo mają przewód parowy.

3. Kadzie przedzacierowe (do zcukrzania), do rozczyniania melasu lub istót z nim na równi będących i naczynia do maceracyi buraków, jeżeli ogólna pojemność istniejących naczyń tego rodzaju w fabrykach drożdży prasowanych spirytusowych wynosi więcej niż 80 od sta, w innych gorzelniach, które przetwarzają istoty mączne bez otrzymywania drożdży prasowanych, lub melas, albo istoty z nim na równi będące, więcej niż 90 od sta a w gorzelniach przetwarzających buraki więcej niż 100 od sta ogólnej pojemności naczyń bezwarunkowo opłatnych (§. 26, licz. 1).

4. Chłodniki i chłodnice, jeżeli ustawione są w lokalu, trwałemi ścianami i oknami zabezpieczonem od wolnego przystępu powietrza, albo mają więcej niż 36 centymetrów głębokości.

5. Oziębialniki zacierowe, jeżeli zacier płynie rurami mającemi więcej niż 19 centymetrów średnicy, albo jeżeli chłodzenie odbywa się mechanicznie w walcach nie całkiem zamkniętych.

6. Rury do zacieru, gdy średnice ich mają więcej niż 19 centymetrów średnicy i rynny do zacieru, gdy mają więcej niż 250 centymetrów kwadratowych w przekroju.

7. Naczynia do drożdży słodowych (naczynia do zaczynu drożdży, naczynia do zarabiania drożdży w ciasto), gdy ogólna pojemność ich w fabrykach drożdży prasowanych spirytusowych wynosi więcej niż 30 od sta, w innych gorzelniach więcej niż 20 od sta ogólnej pojemności naczyń bezwarunkowo opłatnych (§. 26, licz. 1).

8. Naczynia do odwodniania drożdży i zbiorniki na wodę drożdżową, gdy za pomocą rur lub rynew połączone są z naczyniami fermentacyjnemi lub z przyrządem do pędzenia, albo z jednemi i drugiem zarazem.

9. Naczynia do szumowin drożdżowych, jeżeli każde z nich obejmuje więcej niż 50 litrów, albo, jeżeli ogólna pojemność ich wynosi więcej niż 1 od sta ogólnej pojemności naczyń opłatnych bezwarunkowo (§. 26, licz. 1).

10. Przyrządy służące do przepędzania zacieru (alembiki i podgrzewacze zacierowe), jeżeli ogólna pojemność ich wynosi więcej niż 110 od sta ogólnej pojemności naczyń bezwarunkowo opłatnych (§. 26, licz. 1).

11. Podgrzewacz zacierowy nawet wtedy, gdy pojemność jego (nie licząc miejsca, które zajmują znajdujące się w nim zbiornik witki, wąż ogrzewający itd.), przy zwyczajnych przyrządach do pędzenia wynosi więcej niż $^3/_4$ pojemności najmniejszego alembika a przy przyrządach działających ciągle (kolumnowych) więcej niż 20 od sta ogólnej pojemności naczyń opłatnych bezwarunkowo (§. 26, licz. 1).

Naczynia i przyrządy do wyrobu, pod 3 aż do 11 włącznie wzmiankowane, jeżeli podane warunki ich opłatności w zupełności albo w części zachodzą, wliczają się do wydajności dziennej a mianowicie, co do kadzi przedzacierowych, kadzi do rozczyniania i naczyń do maceracyi buraków (licz. 3), naczyń do drożdży słodowych (licz. 7), jakoteż przyrządów do pędzenia (licz. 10), wliczają się nadwyżki ich pojemności ponad ustanowione powyżej stopy procentowe, wolne od podatku, a co do chłodników (licz. 4), oziębialników zacierowych (licz. 5), rur i rynien zacierowych (licz. 6), naczyń do odwodniania drożdży i zbiorników na wodę drożdżową (licz. 8), naczyń do szumowin drożdżowych (licz. 9), podgrzewaczy zacierowych (licz. 11), wlicza się całkowitą ich pojemność.

Z naczyniami do gotowania surowca, przeznaczonego na zacier (licz. 1), jakoteż z naczyniami do maceracyi w gorzelniach, przetwarzających zboże i kukurydzę (licz. 2), jeżeli co do nich zachodzą warunki wzmiankowane pod licz. 1 a względnie pod licz. 2, postąpi się jak z kadziami przedzacierowemi.

Jeżeli pojemność podgrzewacza zacierowego ma być wliczona do wydajności dziennej, nie będzie brana w rachunek przy obliczaniu ogólnej pojemności przyrządu do pędzenia (licz. 10).

Naczynia nie opłatne.

§. 29.

Gdy się dochodzi wydajności, nie uwzględniają się:

1. Kotły parowe, rury do przewodu pary, machiny parowe i wszelkie przyrządy do wyrobu, nie zdatne do zawierania w sobie płynów.

2. Naczynia przeznaczone na wodę i na wodę gazową (zawierającą kwas siarkawy), jakoteż rury do przewodu wody.

3. Naczynia, w których namacza się zboże w całych ziarnach.

4. Kadzie do płókania ziemniaków.

5. Naczynia do przechowywania (zlewy) melasu i istót będących z nim na równi.

6. Naczynia do przyrządzania mleka słodowego za pomocą zimnej lub ciepłej wody (deptaki do słodu).

7. Naczynia do uprzedniego chłodzenia wygotowanych surowców przed przeniesieniem ich do kadzi przedzacierowych.

8. Kadzie do chłodzenia, w które wstawia się naczynia do drożdży zarodowych.

9. Oziębialniki połączone z przyrządami do pędzenia, deflegmatory i rektyfikatory przyrządu do pędzenia.

10. Naczynia i zbiorniki do przechowywania spirytusu (flegmy).

11. Rury, rynwy i naczynia służące do przewodu i przechowywania brahy.

Ustawianie nowych naczyń lub przyrządów do wyrobu w ustawie nie wzmiankowanych.

§. 30.

Naczynia i przyrządy do wyrobu, w §§. 26 i 28 wzmiankowane, przytaczane być mają zawsze tak w przeglądzie przyrządów do wyrobu jak i w protokole wywodu oględzin (§. 31) w nazwach prawnie ustanowionych. Jeżeli by zamierzano używać innych naczyń lub przyrządów do wyrobu, natenczas, jeżeli zamiar ten powzięto, zanim się rozpoczęła coroczna kampania, oznajmić je należy w przeglądzie przyrządów do wyrobu, jeżeli zaś powzięto go podczas kampanii, oznajmione być powinny oddzielnie na cztery tygodnie przed zamierzonem użyciem i nie wolno wnosić ich do lokali gorzelnianych, dopóki ministerstwo skarbu nie orzeknie, czy uważane być mają za bezwarunkowo czy warunkowo opłatne, czyli też za wolne od podatku.

Jeżeli naczynie takie lub taki przyrząd do wyrobu, uznany będzie za wolny od podatku, albo za opłatny wprawdzie, lecz tylko warunkowo a przez używanie tego naczynia lub przyrządu wydajność dzienna gorzelni nie zmieni się, naczynia tego lub przyrządu używać można natychmiast po wydaniu decyzyi.

Wyjąwszy ten przypadek, używać wolno naczynia lub przyrządu do wyrobu tylko z zachowaniem rozporządzeń, tyczących się zmian w zakresie ruchu (§. 34).

Opisanie zakładu gorzelnianego, przegląd naczyń i przyrządów do wyrobu, spisanie wywodu oględzin, zmiana w urządzeniu gorzelni, w składzie osób sprawujących dozór i w osobie kierownika gorzelni.

§. 31.

Przedsiębiorca gorzelni obowiązany jest uwiadomić dyrekcyą skarbową powiatową (dyrekcyą skarbową, inspektora skarbowego), najpóźniej na cztery tygodnie przed rozpoczęciem się fabrykacyi wchodzącej w roczną kampanią od dnia 1 września aż do końca sierpnia o siedzibie i numerze konskrypcyjnym gorzelni, tudzież podać dokładne opisanie lokalności do fabrykacyi sposobnych, jakoteż przegląd wszystkich przyrządów do wyrobu i naczyń, znajdujących się w zakładzie, do ruchu gorzelni zdatnych, w szczególności zaś kadzi, chłodnic, kotłów, naczyń do gotowania itp. z dokładnem wymienieniem ich pojemności, w dwóch egzemplarzach, tudzież wymienić w opisaniu lub przeglądzie także te osoby ze służby, które będą miały dozór nad innemi i osobę, która ciągle lub w nieobecności przedsiębiorcy gorzelni kierować będzie ruchem tejże i która podpisem swoim ma potwierdzić, że to stanowisko zajmuje.

Ani w opisaniu, ani w przeglądzie nie mogą się znajdować miejsca zmienione, przekreślone lub wyskrobane, w przeciwnym razie Władza skarbowa odrzuci te dokumenty.

Jeden egzemplarz opisania i przeglądu, opatrzony urzedowem potwierdzeniem jako był podany, zwrócony będzie przedsiębiorcy gorzelni lub jego pełnomocnikowi, aby się miał czem zasłonić.

Na podstawie tego opisania i przeglądu Władza skarbowa zarządza urzędowe rozpoznanie i ocechowanie rzeczonych lokalności, przyrządów do wyrobu i sprzętów, jakoteż obliczenie pojemności naczyń i zbiorników.

Spisany będzie protokół wyniku tych czynności urzędowych (protokół wywodu oględzin), który podpisać ma także przedsiębiorca gorzelni lub jego pełnomocny zastępca.

Przerzeczone opisanie i przegląd służyć ma także do następnych kampanii, o ile nie zamierzono uczynić jakiej zmiany.

W każdym jednak razie pojemność naczyń i zbiorników ma być wymierzona, jeżeli się to nie stało w ciągu trzech ostatnich kampanii, albo gdy tego przedsiębiorca gorzelni wyraźnie zażąda.

Ale gdy zamierzoną jest zmiana w urządzeniu gorzelni, natenczas najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem się kampanii rocznej, gdyby zaś miała nastąpić w ciągu kampanii (§. 34), na 14 dni przed zamierzonem uczynieniem zmiany, uwiadomić o niej należy dyrekcyą skarbową powiatową (dyrekcyą skarbową, inspektora skarbowego), w celu uskutecznienia potrzebnej czynności urzędowej.

Zmiany w składzie dozorców gorzelni, mianowicie w osobie kierownika gorzelni, oznajmić ma przedsiębiorca gorzelni natychmiast pisemnie.

Uwiadomienie o przyjęciu nowego kierownika gorzelni ma i on także podpisać.

Oznajmienie i wymierzenie pojemności naczyń.

§. 32.

Przedsiębiorca gorzelni obowiązany jest podać w przeglądzie przyrządów do wyrobu rzeczywistą pojemność w hektolitrach i litrach naczyń i przyrządów do wyrobu wzmiankowanych w §§. 26 i 28.

Także w protokóle wywodu oględzin podana będzie ta pojemność rzeczonych naczyń i przyrządów, która znaleziona będzie przez urzędowe wymierzenie ich za pomocą nalania wody.

Natomiast pojemność naczyń (uwolnionych od podatku), wymienionych w §. 29, podawać należy zawsze tak w rzeczonym przeglądzie, jakoteż w protokóle wywodu oględzin, w ten sposób, że ułamki hektolitra nie przewyższające pół hektolitra, liczone być mają za pół hektolitra a większe za cały hektolitr.

Jeżeliby ogólna suma pojemności naczyń i przyrządów do wyrobu, dziennie opodatkować się mająca, miała przy sobie ułamek hektolitra, policzyć go należy za cały hektolitr.

Oznaczenie wydajności.

§. 33.

Wydajność oznaczana będzie na podstawie wywodu urzędowego (§. 31) i oznajmiona będzie przedsiębiorcy gorzelni w formie urzędowego załatwienia.

Gdyby naczynia i przyrządy do wyrobu nie mogły być urzędownie ocechowane i wymierzone aż do chwili, w której zamierzone jest otwarcie fabrykacyi, natenczas, jeżeli przedsiębiorca gorzelni tego zażąda, wydajność oznaczona będzie podług uczynionych przez niego oznajmień (§. 31) i wyda się odnośne załatwienie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania i pod odpowiedzialnością przedsiębiorcy gorzelni (§. 86, licz. 3 i §. 88).

Okres ryczałtowego oznaczenia.

§. 34.

Wydajność oznacza się na cały czas ruchu (kampania) objęty rocznym okresem czasu od dnia 1 września aż do końca sierpnia.

W przeciągu tego rocznego okresu czasu powiększenie lub zmniejszenie wymierzonej wydajności dziennej dozwolone jest tylko pod tym warunkiem, że najmniej na dni 14 przed rozpoczęciem się miesiąca, w którym ma nastąpić, oznajmione będzie pisemnie dyrekcyi skarbowej powiatowej (dyrekcyi skarbowej, inspektorowi skarbowemu) i że w tym względzie nastąpi w sposób przepisany nowe urzędowe załatwienie.

Tak oznaczenie wydajności dziennej, pierwotnie na roczną kampanią uczynione, jakoteż wszelka w niej zmiana, obowiązującą jest dla przedsiębiorcy gorzelni najmniej na trzy miesiące.

Dozwala się jednak, ażeby w tych przypadkach, gdy otwarcie fabrykacyi przypada w miesiącach wrześniu lub październiku, pierwsza zmiana w zakresie ruchu następowała w tej kampanii przed upływem trzech miesięcy.

Podobnież, gdy wymierzona wydajność dzienna zmieniona być ma z początkiem miesiąca lipca lub sierpnia, wydajność nowo wymierzona obowiązuje tylko na miesiące lipiec i sierpień a względnie tylko na miesiąc sierpień.

Zakaz zmieniania urządzeń gorzelni nie w okresach czasu prawnie na to przeznaczonych.

§. 35.

Z wyjątkiem przypadków określonych w §§. 30 i 34 czynienie zmian w ciągu rocznej kampanii w sprawdzonym stanie ilości i pojemności naczyń i przyrządów do wyrobu jest zabronione.

Zakaz ten ma moc i wtedy, gdy następuje zmiana w osobie przedsiębiorcy gorzelni.

Wyjątki od powyższego zakazu.

a) Odmiana naczyń i przyrządów do wyrobu.

§. 36.

Pozwala się zastąpić naczynia i przyrządy do wyrobu równie wielkiemi i do tych samych celów przeznaczonemi, wszakże pod tym warunkiem, aby o tem uczyniono doniesienie, aby naczynia i przyrządy do wyrobu używać się mające, były urzędownie ocechowane i aby taż sama pojemność i taki sam cel był urzędownie stwierdzony.

b) Odmiana przyrządu do pędzenia.

§. 37.

Odmiana przyrządu do pędzenia, jeżeliby stała się potrzebną w skutek przeszkody ruchu, może nastąpić za poprzedniczem uwiadomieniem nawet wtedy, gdy nowy przyrząd do pędzenia, którego się ma używać, ma inną pojemność ogólną (§. 28, licz. 10) niż ten, którego się przestaje używać.

Ale, jeżeli przez to powiększa się wydajność gorzelni, nowy przyrząd do pędzenia używanym być nie może, dopóki przedsiębiorca gorzelni nie będzie po-

siadał nowego załatwienia urzędowego, tudzież ceduły podatkowej co do tej kwoty, która przypada za resztę odnośnego miesiąca na podstawie większej wydajności.

Natomiast zmniejszenie wydajności dziennej z takiegoż powodu nie jest dozwolone.

Skutki różnic w pojemności naczyń, znalezionych drogą powtórnego zmierzenia urzędowego.

§. 38.

Jeżeli przez powtórne zmierzenie naczyń, które biorą się w rachunek (§§. 26 i 28) w celu oznaczenia wydajności dziennej, znalezione będą w porównaniu z ostatniem zmierzeniem ubytki pojemności lub przyrosty, wynoszące co do metalowych naczyń i przyrządów do wyrobu nie więcej niż $1\frac{1}{2}$ od sta, co do drewnianych nie więcej niż 3 od sta pojemności, ostatnim razem znalezionej, nie należy wytaczać postępowania karnego.

W razie ubytku, wydajność już wymierzona nie będzie w żadnym razie zmieniona.

Natomiast, ze względu na stwierdzony przyrost pojemności, przedsiębiorca gorzelni obowiązany jest dopłacić do podatku, coby się należało za ruch gorzelni oznajmiony od czasu ostatniego wymierzenia a za resztę czasu fabrykacyi, do którego wydajność oznaczona jeszcze się odnosi, zapłacić według okoliczności większą należytość podatkową.

Za przyrosty wynoszące więcej niż $1\frac{1}{2}$ a względnie 3 od sta nastąpi kara podług §. 86, licz. 14 i 15.

Opłatny ruch gorzelni.

§. 39.

Ruch opłatny zaczyna się w gorzelniach przetwarzających istoty mączne od przeniesienia istót tych do kadzi przedzacierowej; w przetwarzających melas i istoty będące z nim na równi, od przeniesienia istót tych do kadzi do rozczyniania a w przetwarzających buraki, od przeniesienia ich do naczyń do maceracyi, jeżeli zaś niema naczyń przedzacierowych, do rozczyniania i do maceracyi, od przeniesienia istót tych do kadzi fermentacyjnych i obejmuje wszystkie dalsze działania postępowania zacierowego, fermentacyą zacieru i odpędzanie tegoż.

Jeżeli z kotłami do gotowania zacieru lub naczyniami do maceracyi, do zboża lub kukurydzy, postąpić się ma jak z kadziami przedzacierowemi (§. 28, licz. 1 i 2), ruch opłatny gorzelni zaczyna się już od przeniesienia surowców do tychże przyrządów.

Miesięczne oznajmienie ruchu gorzelni.

§. 40.

Ruch gorzelni oznajmić należy naprzód, na podstawie załatwienia urzędowego, w którem wydajność gorzelni wymierzoną została (§. 33).

Z wyjątkiem pierwszego i ostatniego miesiąca ruchu rocznej kampanii (§. 34), oznajmienia te opiewać mają zawsze na całe miesiące kalendarzowe i podane być powinny najpóźniej na 24 godziny przed rozpoczęciem się miesiąca, w pierwszym zaś miesiącu rocznej kampanii najpóźniej na 24 godziny przed rozpoczęciem się części miesiąca na fabrykacyą przeznaczonej.

Atoli każdemu przedsiębiorcy gorzelni wolno jest przerwać fabrykacyą w ciągu rocznej kampanii na jeden lub więcej, lecz zawsze całych miesięcy kalendarzowych.

Uzupełniające oznajmienie ruchu.

§. 41.

Jeżeli po podaniu oznajmienia ruchu na ostatni miesiąc kampanii, zajdą okoliczności nieprzewidziane, wymagające przedłużenia fabrykacyi po za czas oznajmiony i jeżeli będą wiarogodnie udowodnione, przyjęte być może na ten miesiąc oznajmienie uzupełniające, w bezpośrednim związku z ostatnim zostające.

Treść oznajmienia ruchu.

§. 42.

Oznajmienie ruchu gorzelni podać należy do tego urzędu podatkowego, któremu gorzelnia jest przeznaczona.

Zawierać powinno szczegóły następujące:

1. Imię i nazwisko przedsiębiorcy gorzelni, jakoteż miejsce i liczbę konskrypcyjną gorzelni;

2. miesiąc, dzień i godzinę rozpoczynania i kończenia opłatnego ruchu gorzelni;

3. na pierwszy miesiąc rocznej kampanii, jakoteż w przypadkach jedno- lub kilkomiesięcznej przerwy fabrykacyi (§. 40) także dzień i godzinę, w której zacznie się używać naczyń do drożdży słodowych a co do gorzelni, w których z naczyniami i przyrządami do wyrobu w §. 28, licz. 1 i 2 wymienionemi, nie ma się postępować jak z naczyniami przedzacierowemi, dzień i godzinę przeniesienia surowców do tych naczyń i przyrządów do wyrobu;

4. rodzaj istót używać się mających do wyrobu gorzałki;

5. liczbę i datę urzędowego załatwienia;

6. kwotę podatku ryczałtowego, przypadającą dziennie i na oznajmiony przeciąg czasu.

Każde oznajmienie wygotowane być powinno na blankietach urzędowych w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, czysto i czytelnie napisanych i nie powinno zawierać ustępów zmienionych lub wyskrobanych, w przeciwnym razie będą odrzucone.

Jeden egzemplarz oznajmienia, opatrzony potwierdzeniem co do dnia i godziny podania, zwrócony będzie stronie razem z cedułą podatkową.

Rozpoczęcie używania naczyń do drożdży słodowych.

§. 43.

Pomiędzy rozpoczęciem używania naczyń do drożdży słodowych a rozpoczęciem się ruchu opłatnego nie powinien upłynąć dłuższy przeciąg czasu nad 24 godzin.

Wymierzenie podatku ryczałtowego miesięcznego.

a) W ogólności.

§. 44.

Podatek ryczałtowy, przypadający za miesiąc, wymierzać się ma:

Przez pomnożenie

a) ilości dni odnośnego miesiąca, w którym ruch opłatny w gorzelni ma się odbywać, przez

b) wydajność dzienną, obliczoną według powyższych przepisów w stopniach hektolitrowych wyskoku i przez

c) stopę podatkową w kwocie jedenaście centów od każdego stopnia hektolitrowego wyskoku.

Tylko w tym przypadku, gdy ruch gorzelni rozpoczął się nie z pierwszym dniem pierwszego miesiąca ruchu rocznej kampanii, albo nie trwał aż do ostatniego dnia ostatniego miesiąca ruchu rocznej kampanii, podatek ryczałtowy za te dwa miesiące obliczyć i opłacić należy tylko podług tego wymiaru, który przypada, co do pierwszego miesiąca ruchu, za część po rozpoczęciu ruchu opłatnego, a co do ostatniego miesiąca ruchu, za część przed zamknięciem ruchu.

Jeżeli w ciągu rocznej kampanii ruch gorzelni po jedno- lub kilkomiesięcznej przerwie (§. 40) na nowo ma być otwarty, natenczas obliczenie i opłacenie podatku ryczałtowego, co się tyczy pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym fabrykacya rozpoczyna się na nowo, nie ma rozciągać się na tę część, która obrócona została na przygotowania do ruchu opłatnego (§. 42, licz. 3).

b) W razie używania istót rozmaitego rodzaju.

§. 45.

Gdyby w ciągu miesiąca przetwarzane być miały istoty wydające rozmaite ilości alkoholu (§. 26, licz. 3), podatek ryczałtowy miesięczny obliczyć i opłacić należy tak, jak gdyby przetwarzany był tylko rodzaj istót, wydający większą ilość alkoholu.

Ograniczenie lub przerwa fabrykacyi.

§. 46.

Ograniczenie lub zmniejszenie ruchu gorzelni poniżej zakresu, który służył za podstawę ryczałtowemu oznaczeniu podatku, z jakiejkolwiek nastąpiłoby przyczyny, nie daje wcale prawa do uwolnienia od podatku ryczałtowego lub do zniżenia go.

Atoli, jeżeli ruch opłatny przerwany zostanie w skutek przeszkód nie dających się odwrócić, podatek będzie zwrócony lub odpisany pod następującemi warunkami:

1. O odnośnej przeszkodzie w celu sprawdzenia jej donieść należy natychmiast najbliższemu czynnikowi skarbowemu w dwóch wygotowaniach, przyczem dozwala się, aby przedsiębiorca gorzelni w razie, gdyby w przeciągu ośmiu godzin, licząc od chwili doręczenia uwiadomienia czynnikowi skarbowemu, nie przybył żaden urzędnik lub funkcyonaryusz administracyi skarbowej, wezwał członka zwierzchności gminnej do sprawdzenia w obecności dwóch bezstronnych świadków przeszkody, jakoteż stanu ruchu.

Jeden egzemplarz uwiadomienia, opatrzony urzędowem potwierdzeniem co do dnia i godziny doręczenia, jakoteż podpisem i wymienieniem siedziby czynnika skarbowego, który je odbiera, zwrócony będzie przedsiębiorcy gorzelni do zasłonienia się.

2. Licząc od chwili stwierdzenia przeszkody, przyrząd do pędzenia stać musi w spoczynku najmniej przez 48 godzin bez przerwy po sobie następujących i w ciągu tego czasu nie wolno uskuteczniać żadnej czynności należącej do fabrykacyi, z wyjątkiem namoczenia zboża, gotowania surowca, maceracyi zboża lub kukurydzy, tudzież napełnienia zacierem naczyń do drożdży słodowych.

Jeżeli warunków tych dopełniono, wtedy za czas spoczynku, który trwał bez przerwy po upływie 24 godzin, licząc od chwili stwierdzenia, podatek ryczałtowy będzie zwrócony a względnie odpisany.

Część trzecia.

Oznaczenie ryczałtowe podatku podług wydajności przyrządu do pędzenia.

Skala ryczałtowego oznaczenia.

§. 47.

Do ryczałtowego oznaczenia podatku w gorzelniach wzmiankowanych w §. 21 pod II i III służą za skalę:

a) ilość zacieru odpowiadająca dziennej wydajności przyrządu do pędzenia i

b) wydajność alkoholu w stopniach hektolitrowych, z każdego hektolitra tej ilości zacieru przyjęta dla każdego rodzaju istót.

Dalszy ciąg.

§. 48.

Za dzienną wydajność przyrządu do pędzenia, to jest za ilość zacieru, która łącznie z nalaniem witki przepędzona być może dziennie, licząc dzień po 24 godzin, przyjmuje się:

1. Dla przyrządu do pędzenia, który nie ma innych części składowych prócz alembika bezpośrednio ogniem ogrzewanego, mięszadła, hełmu, flasz do chłodzenia, wężownicy do chłodzenia lub prostych rur do chłodzenia i rury łączącej pomiędzy hełmem a oziębialnikiem, potrójną pojemność alembika wyrażoną w hektolitrach;

2. dla przyrządu do pędzenia, który oprócz części składowych pod 1 wzmiankowanych

a) ma jeszcze podgrzewacz zacierowy, lub

b) jeszcze opatrzony jest rektyfikatorem, zbiornikiem na witkę, deflagmatorem itd., poczwórną pojemność alembika, wyrażoną w hektolitrach;

3. dla przyrządu do pędzenia, opatrzonego częściami składowemi pod 1, 2 *a)* i 2 *b)* wzmiankowanego, pięciokrotną pojemność alembika, wyrażoną w hektolitrach;

4. dla przyrządu do pędzenia ogrzewanego parą, najmniej ośmkrotną, w hektolitrach wyrażoną, pojemność alembika, do którego wpuszcza się parę.

Gdyby przyrząd do pędzenia tego ostatniego rodzaju (4) okazał większą wydajność dzienną, wydajność tę przyjąć należy drogą umowy dobrowolnej pomiędzy administracyą skarbu a przedsiębiorcą gorzelni, a gdyby taka umowa nie mogła przyjść do skutku, przez wykonanie pędzenia próbnego.

Ułamki hektolitra, jeżeli wypadną przy oznaczeniu wydajności, nie przenoszące pół hektolitra, policzone będą za pół hektolitra, większe, za cały hektolitr.

Gdyby miały wejść w użycie takie przyrządy do pędzenia, dla których w paragrafie niniejszym skala wydajności nie jest ustanowiona, wydajność ich oznaczy osobno ministerstwo skarbu.

Dalszy ciąg.

§. 49.

Jeżeli do przyrządu do pędzenia nakłada się wytłoczyny z winogron, zmięszane ze spirytusem (tak zwany przeciąg), wydajność przyrządu do pędzenia przyjmuje się tylko w czterech piątych częściach wymiaru w §. 48 ustanowionego, a co się tyczy zaokrąglenia ułamków hektolitra, postąpić należy podług przepisu podanego w tej mierze w rzeczonym paragrafie.

Wydajność alkoholu.

§. 50.

Wydajność alkoholu z każdego hektolitra zacieru względnie do rozmaitych rodzajów surowca, przyjmuje się jak następuje:

a) Gdy się przetwarza istoty mączne, buraki, melas, lub istoty będące z nim na równi (§. 21, licz. 1) w ilości 4 stopnie;

b) gdy się używa śliwek świeżych i suszonych, czereśni, wiśni, morel, brzoskwiń i innych pestczaków (z wyjątkiem tarek), wino, lagier winny, moszcz winny i owocowy, tudzież winogron i wody miodowej, w ilości 3 stopnie;

c) gdy się używa dereń (Dirntel), tarek, głogu, jabłek i gruszek, tudzież innych ziarnkowców, jagód rozmaitych rodzajów i korzeni, tudzież wytłoczyn winnych i odpadków browarnych, w ilości 2 stopnie.

Postępowanie opłatne.

§. 51.

Gdy się przetwarza rodzaje istót wzmiankowanych w §. 50 pod lit. *a)*, postępowanie opłatne zaczyna się od przeniesienia surowców do naczyń fermentacyjnych a gdy się przetwarza rodzaje istót wzmiankowanych w §. 50 pod lit. *b)* i *c)* od przeniesienia istót do wyrobu gorzałki przeznaczonych (zacieru), na przyrząd do pędzenia.

Ograniczenie co do naczyń, gdy się przetwarza rodzaje istót wzmiankowanych w §. 50 pod lit. a)

§. 52.

Dla gorzelni wzmiankowanych w §. 21, licz. 11, przepisuje się w szczególności jeszcze co następuje:

1. Wszystkie naczynia do używania przeznaczone, muszą być urzędownie ocechowane i wymierzone.

2. Do przygotowania i umieszczenia zacieru nie wolno używać więcej niż trzy kadzie, których pojemność ogólna nie powinna przewyższać potrójnej wydajności dziennej przyrządu do pędzenia (§. 48).

3. Przygotowanie zacieru aż do przeniesienia go do przyrządu do pędzenia, musi odbywać się w tych samych naczyniach a zacier wyfermentowany ma być bezpośrednio z tych naczyń przeniesiony do przyrządu do pędzenia.

4. Gdy się wyrabia drożdże sztuczne, żadne z naczyń do tego przeznaczonych nie może mieć więcej niż dziesiątą część pojemności jednej kadzi fermentacyjnej a wszystkie razem więcej niż dziesiątą część ogólnej pojemności wszystkich kadzi fermentacyjnych.

Warunek tyczący się używania kadzi przedzacierowych itd

§. 53.

Kadzie przedzacierowe, chłodniki, wanny do chłodzenia, kadzie zacierowe i w ogóle naczynia i przyrządy do wyrobu, przeznaczone do tego, aby w nich umieszczać i zachowywać surowiec użyty na zacier, zanim fermentacya potrzebna do wyrobu gorzałki zacznie się lub gdy się kończy, atoli przed przepędzeniem, używane być mogą tylko w gorzelniach, posiadających przyrządy do pędzenia wzmiankowane w §. 48 pod licz. 3 i 4.

Uwiadomienie o ruchu, spisanie wywodu oględzin i oznaczenie wydajności.

§. 54.

Przedsiębiorca gorzelni obowiązany jest, celem oznaczenia wydajności przyrządu do pędzenia, najpóźniej na cztery tygodnie przed otwarciem rocznej kampanii (§. 55) uwiadomić ustnie albo pisemnie najbliższego czynnika skarbowego, do dozoru nad gorzelnią przeznaczonego, o siedzibie i numerze konskrypcyjnym budynku, w którym ruch ma być wykonywany.

W skutek tego uwiadomienia nastąpi urzedowe zbadanie jakości i części składowych przyrządu do pędzenia, pojemności alembika i jeżeli przetwarzany ma być jeden z rodzajów istót wzmiankowanych w §. 50 pod lit. *a*), także kadzi zacierowych, przeznaczonych do przetwarzania tych rodzajów istót; jakoteż, urzędowe ocechowanie tych naczyń i przyrządu do pędzenia, wynik zaś przedstawiony będzie w przeglądzie, który podpisany być ma przez przedsiębiorcę gorzelni lub, gdyby pisać nie umiał, przez dwóch świadków bezstronnych i w którym wyrazić należy dzienną wydajność przyrządu do pędzenia.

Pojemność alembika i kadzi zacierowych wymierzona będzie za pomocą nalania wodą.

Okres ryczałtowego oznaczenia.

§. 55.

Wydajność oznacza się na cały czas ruchu (kampanią) objęty rocznym okresem czasu od dnia 1 września aż do końca sierpnia.

W przeciągu tego okresu wyrobu nie wolno czynić w przyrządzie do pędzenia żadnej zmiany, mającej wpływ na wydajność.

Jeżeliby na najbliższy okres wyrobu miała nastąpić taka zmiana, przedsiębiorca gorzelni donieść ma o tem najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem się tego okresu w sposób wyżej namieniony a ze strony urzędowej postąpi się w tej mierze podług powyższych przepisów.

Z wyjątkiem tego przypadku wydajność nie będzie na nowo urzędownie oznaczana, aż dopiero w trzy lata po ostatniem oznaczeniu, chyba, gdyby przedsiębiorca gorzelni wcześniej tego zażądał.

Oznajmienie.

a) Treść jego i sposób podania.

§. 56.

Oznajmienie postępowania opłatnego podać należy do tego urzędu podatkowego lub czynnika skarbowego, któremu gorzelnia jest poruczona.

Co do gorzelni z przyrządami do pędzenia, dla których skala wydajności ustanowiona jest w §. 48 pod 3 lub 4, oznajmienie podane być ma pisemnie w dwóch egzemplarzach; co do gorzelni zaś z przyrządami do pędzenia, dla których skala ustanowiona jest w §. 48 pod 1 lub 2, dozwolone są także oznajmienia ustne, które czynnik skarbowy spisywać ma w dwóch egzemplarzach.

Oznajmienie zawierać ma:

a) imię i nazwisko przedsiębiorcy gorzelni, tudzież miejsce i numer konskrypcyjny budynku, w którym się gorzelnia znajduje;

b) rodzaj istót, które mają być przetwarzane, a jeśli się wymienia istoty, wzmiankowane w §. 50 pod lit. *a)*, także numera i pojemność naczyń, używać się mających do zacieru drożdży;

c) liczbę i dzienną wydajność przyrządu do pędzenia używać się mającego, oznaczoną w przeglądzie urzędowym w hektolitrach zacieru;

d) dzień i godzinę rozpoczęcia przenoszenia surowca na przyrząd do pędzenia;

e) dzień i godzinę, w której pędzenie się kończy;

f) przeciąg czasu pomiędzy chwilami *d)* i *e)*, t. j. czas pędzenia w dniach i godzinach, przy czem ułamki godziny liczyć należy za całą godzinę.

Oznajmienie pisemne powinno być napisane czytelnie, nie może zawierać ustępów wyskrobanych lub przekreślonych i potwierdzone być ma przez przedsiębiorcę gorzelni lub jego pełnomocnika podpisem lub znakiem ręki.

b) Kiedy ma być wniesione.

§. 57.

Postępowanie opłatne oznajmić należy najpóźniej na 48 godzin przed jego rozpoczęciem i dla istót, których rodzaje wymienione są w §. 50 pod lit. *a)* obejmować ma nieprzerwany czas pędzenia najmniej trzech dni a dla istót, których rodzaje wymienione są w §. 50 pod lit. *b)* i *c)*, nieprzerwany czas pędzenia najmniej 24 godzin.

Wymierzenie podatku ryczałtowego.

§. 58.

Urząd podatkowy lub czynnik skarbowy oblicza na podstawie oznajmienia przypadający podatek ryczałtowy, mnożąc wydajność przyrządu do pędzenia, w hektolitrach wyrażoną, przez:

a) oznajmiony czas pędzenia,

b) ilość stopni alkoholu z każdego hektolitra zacieru przyjętych dla oznajmionych rodzajów istót,

c) przez stopę podatkową w kwocie jedenaście centów od każdego stopnia hektolitrowego alkoholu.

Wymiar podatku ryczałtowego, gdy się przetwarza rodzaje istót, wydające rozmaite ilości alkoholu.

§. 59.

Gdy do postępowania opłatnego oznajmione zostają rodzaje istót, wydające rozmaite ilości alkoholu, podatek ryczałtowy obliczony być ma podług tego rodzaju istót, dla którego przyjęta jest największa wydajność alkoholu.

Przetwarzanie rodzajów istót, wzmiankowanych w §. 50 pod lit. *b)* i *c)*, razem z istotami mącznemi, burakami, melasem lub istotami z nim na równi zostającemi, dozwolone jest tylko gorzelniom, wymienionym w §. 21 pod II i to tylko przy ścisłem zachowaniu przepisów, zawartych w §. 52.

Zwrót podatku z powodu przeszkód ruchu.

§. 60.

Zwyczajnie przeszkody ruchu nie nadają prawa do zwrotu lub odpisania podatku.

Ale jeżeli ruch przyrządu do pędzenia stanie się całkiem niemożebnym w skutek wydarzenia żywiołowego, natenczas dozwolony będzie zwrót lub odpisanie podatku za ten czas, w ciągu którego w skutek wydarzenia żywiołowego oznajmiony ruch przyrządu do pędzenia był niemożebnym.

Co się tyczy uwiadomienia i sprawdzenia przeszkody ruchu, odnoszą się tutaj przepisy §. 46 z tym jednym wyjątkiem, że gorzelniom, używającym przyrządów do pędzenia tego rodzaju, o którym jest mowa w §. 48 pod 1 i 2, wolno jest udzielić uwiadomienie o przeszkodzie ruchu także ustnie i że gorzelnie te, w przypadku takim, otrzymają urzędowe potwierdzenie udzielenia uwiadomienia zawierające także osnowę uwiadomienia.

Część czwarta.

Opodatkowanie wyrobu na podstawie oznaczeń zegaru kontrolującego.

Warunki, pod któremi dozwolone jest opodatkowanie podług wyrobu.

§. 61.

Opłacanie podatku od gorzałki podług ilości wyrobu i odsetków zawartego w nim alkoholu, na podstawie oznaczeń zegaru kontrolującego, dozwolone jest pod następującemi warunkami:

1. Każdy przyrząd do pędzenia, znajdujący się w gorzelni, posiadający własny oziębialnik, opatrzony być musi zegarem kontrolującym z cylindrem cynkowym, odpowiednio rozporządzeniom ministerstwa skarbu sporządzonym; od tego jednak wyjęty jest przyrząd do rektyfikacyi, jeżeli stosownie do §. 77 warunkowe połączenie gorzelni i wolnej od podatku rektyfikacyi jest dozwolone.

2. Lokal destylacyjny, gdzie już i bez tego tak nie jest, urządzony być musi w porozumieniu z administracyą skarbu w taki sposób, aby zegar kontrolujący mógł tam być ustawiony w miejscu łatwo dostępnem i widocznem, oddalonem najmniej po 65 centymetrów od oziębialnika, połączonego z przyrządem do pędzenia i od każdej ściany lokalu destylacyjnego.

3. Oziębialnik należący do przyrządu do pędzenia musi być taki, aby pod względem urządzenia wewnętrznego mógł być dokładnie zbadany i wzięty pod bezpieczne zamknięcie urzędowe.

4. Przyrządy do pędzenia powinny być tak urządzone, ażeby miejsca, w których zbiera się para, zawierająca alkohol, zostawały w trwałem, mocnem i bezpiecznem połączeniu tak między sobą, jakoteż z alembikami (kotłami, naczyniami do gotowania) i z oziębialnikiem (wężownicą do chłodzenia).

5. Rury i miejsca przyrządu do pędzenia, w których zbiera się para, zawierająca alkohol, tudzież rury i miejsca, w których zbierają się płyny, zawierające alkohol — wyjąwszy zacier — zanim przepłyną przez zegar kontrolujący, nie

powinny mieć miejsc uszkodzonych ani połatanych, a powinny mieć tylko otwory do fabrykacyi potrzebne, z zewnątrz dostępne; otwory zaś opatrzone być muszą kurkami, prześwidrowanemi tylko w tym kierunku, w którym przewód par i płynów alkohol zawierających, odbywać się musi i których otworzeniu lub wyjściu w celu ułatwienia przewodu par lub płynów, alkohol zawierających na zewnątrz, można przeszkodzić za pomocą zamknięcia urzędowego w ten sposób, aby to było niemożebnem bez naruszenia go, łatwo dostrzedz się dającego.

Przepis ten atoli nie odnosi się do klap bezpieczeństwa, jeżeli znajdują się na górnej pokrywie alembika (w miejscu destylacyi, czyli wrzenia) lub na najwyższych punktach rur przeprowadzających parę, łączących alembiki ze sobą albo z rektyfikatorem a względnie z deflagmatorem.

Także i co do tych klap, administracya skarbu zażądać może stosownego zabezpieczenia przeciw nadużyciom.

6. Rury, któremi płyny zawierające alkohol — wyjąwszy zacier — zanim przepłyną przez zegar kontrolujący, są przeprowadzane, muszą być odznaczone osobną farbą i łatwo dostępne do zbadania ze wszystkich stron.

7. Rura łącząca pomiędzy oziębialnikiem przyrządu do pędzenia a zegarem kontrolującym, biedz musi w linii prostej, nie może być dłuższą nad 3 metry i w obecności czynnika skarbowego opatrzona być musi rurą zwierzchnią z gładkiej blachy cynkowej niepomalowanej, w ten sposób, aby pomiędzy temi dwoma rurami było na wszystkie strony wolne miejsce, mniej więcej na 3 centymetry szerokie.

Jeżeli rura łącząca przechodzi przez mur, odstawać powinna od niego z każdej strony nie mniej niż sześć i nie więcej niż ośm centymetrów.

8. Jeżeli przyrząd do pędzenia tak jest urządzony, że płyn zawierający alkohol, odprowadzony być może napowrót do alembika, natenczas rura służąca do odpływu braby, skierowana być powinna do zbiornika w taki sposób i ten urządzony być musi tak, aby płyn zawierający alkohol nie mógł być przez tę rurę odprowadzony bez zmięszania się z większą ilością braby, albo rura ta wchodzić powinna pionowo w miejsce destylacyi, najmniej na 8 centymetrów, albo być otoczona równie wysokim, szczelnie przylegającym pierścieniem, tak, żeby braha nie mogła być nigdy całkiem spuszczona przez samą rurę odpływową, lecz aby zawsze braha została. Jeżeli przyrząd do pędzenia połączony jest tak zwanym oddzielaczem, rura odpływowa tegoż posiadać musi takie urządzenie, aby pozostałość destylacyi w oddzielaczu wchodziła wprost do kanału nieczystości.

9. Przedsiębiorca gorzelni zrzec się musi otrzymywania niedogonu, albo, jeżeli chce otrzymywać niedogon i ten znowu dawać na przyrząd do pędzenia, zrzec się uchylania go od oznaczeń zegaru kontrolującego i obliczeń podatkowych, które się na nich opierają.

10. Wszelkie urządzenia i przyrządy, które administracya skarbu uzna za potrzebne do ustawienia zegaru kontrolującego, tak, aby można było na nim polegać, przedsiębiorca gorzelni wykonać ma własnym kosztem.

Opisanie zakładu gorzelnianego, przegląd przyrządów do wyrobu, spisanie wywodu oględzin, ustawienie zegaru kontrolującego, przyjęcie dla wyrobu średniej ilości odsetków alkoholu.

§. 62.

Każdy przedsiębiorca gorzelni, chcący otrzymać pozwolenie w §. 61 wzmiankowane, podać ma najpóźniej na cztery tygodnie przed roczną kampanią a w ciągu

tejże najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem się miesiąca, w którym ma zrobić użytek z tego pozwolenia, razem z wzmiankowanem w §. 31 opisaniem lokalności gorzelnianych, tudzież przeglądem przyrządów do wyrobu i sprzętów, jakoteż z uwiadomieniem o kierowniku ruchu itd., także oświadczenie pisemne, że życzy sobie opłacać podatek na podstawie oznaczeń zegaru kontrolującego.

Władza skarbowa postąpi w takim razie, jak to w §. 31 jest rozporządzone.

Wymierzenie pojemności za pomocą nalania wody, uskutecznić należy w tym przypadku tylko co do naczyń przeznaczonych na istoty fermentujące.

Gdy warunki w §. 61 przepisane są dopełnione, przystąpi się do ustawienia zegaru kontrolującego i połączenia go z przyrządem do pędzenia, i położone będzie zamknięcie urzędowe na kurkach i połączeniach przyrządu do pędzenia, oziębialnika itd. W protokole wywodu oględzin wyrazić należy dokładnie ilość i jakość położonych zamknieć urzędowych, jakoteż wypisać słowami i liczbami cyfry zegaru, które każdy ustawiony zegar kontrolujący wskazuje, gdy zostanie urzędownie zamknięty. Nadto przyjąć należy w porozumieniu z przedsiębiorcą gorzelni średnią ilość odsetków alkoholu zawartych w wyrobie i zapisać ją w protokóle wywodu oględzin. Atoli, jeżeli ustawiony zegar kontrolujący nie podaje wprost ilości odsetków alkoholu, lecz tylko przy oddzielaniu prób, średnia ilość alkoholu nie może być przyjęta poniżej 75 stopni przepisanego studzielnego alkoholometru.

Jak długo protokół wywodu oględzin jest ważny, zmiana w urządzeniu gorzelni, w składzie dozorców i zmiana kierownika gorzelni.

§. 63.

Protokół wywodu oględzin, spisany w myśl powyższego §. 62, ma moc także i na następujące kampanie, o ile nie zamierzono uczynić w tych kampaniach jakiej zmiany.

Pojemność naczyń, przeznaczonych na istoty fermentujące, ma być w każdym razie wymierzona, jeżeli się to nie stało w ciągu trzech ostatnich kampanij, albo jeżeli przedsiębiorca gorzelni wyraźnie tego zażąda.

Jeżeli zamierzono uczynić zmianę w urządzeniu gorzelni, uwiadomić należy o tem najpóźniej na dni 14 przed jej uczynieniem, dyrekcyę skarbową (dyrekcyę skarbową powiatową, inspektora skarbowego) w celu wykonania potrzebnej czynności urzędowej.

O zmianach w składzie dozorców lub o zmianie osoby kierownika gorzelni, przedsiębiorca gorzelni uwiadomić powinien w przeciągu 24 godzin czynnika skarbowego, któremu dozór nad gorzelnią jest powierzony.

Alkoholometr, saccharometr i termometr do użytku czynników skarbowych.

§. 64.

W lokalnościach gorzelni znajdować się muszą i czynnikom skarbowym do dozorowania gorzelni przeznaczonym, na ich żądanie, dane być mają natychmiast do rozrządzania następujące narzędzia:

a) alkoholometr 100-dzielny przepisanego urządzenia;

b) saccharometr z urządzeniem przepisanem dla kontroli podatkowej, oba narzędzia opatrzone dowodami sprawdzenia;

c) termometr Reaumura.

Rozpoczęcie i zakres postępowania opłatnego.

§. 65.

Co się tyczy rozpoczęcia i zakresu postępowania opłatnego, w tej mierze służyć mają za prawidło przepisy §. 39.

Oznajmienie tegoż.

§. 66.

Postępowanie opłatne należy oznajmić pisemnie najpóźniej na 24 godzin przed rozpoczęciem temu urzędowi podatkowemu, któremu gorzelnia jest poruczona.

Oznajmienia podane być powinny na blankietach urzędowych, w trzech jednobrzmiących wygotowaniach, czytelnie napisane, przez przedsiębiorcę lub kierownika gorzelni własnoręcznie podpisane i nie powinny zawierać ustępów ani zmienionych, ani przekreślonych, ani wyskrobanych, w przeciwnym razie należy je nie przyjąć.

Jeden egzemplarz oznajmienia, opatrzony urzędowem potwierdzeniem jako był podany, zwrócony będzie stronie razem z cedułą podatkową.

Oznajmienia rozciągać się muszą na całe postępowanie opłatne, mające odbywać się w obrębie okresu miesięcznego, którego początek i dzień ostatni oznaczy administracya skarbu dla każdej gorzelni osobno i nie powinny przekraczać tego przeciągu czasu. Gdy więc gorzelnia, mająca liczyć miesięczny okres czasu np. od 18 dnia miesiąca, rozpoczyna postępowanie opłatne dopiero d. 25 albo, po poprzedniej przerwie dalej je prowadzi, oznajmienie i połączone z niem obliczenie nie może w żadnym razie rozciągać się na czas aż do 24 następnego miesiąca, lecz skończyć się ma z dniem 17 t. m.

Oznajmienia zawierać mają:

a) Nazwisko przedsiębiorcy gorzelni, siedzibę i liczbę konskrypcyjną gorzelni,

b) miesiąc, dzień i godzinę rozpoczęcia postępowania opłatnego, tudzież kiedy się skończy i oznajmienie, czy przyrząd do pędzenia ma działać we dnie i w nocy, czy też działanie jego ograniczone będzie do godzin dziennych.

Jeżeliby zamierzano przerywać ruch w oznajmionym przeciągu czasu, wymienić należy osobno początek i koniec postępowania opłatnego w każdej części czasu ruchu.

c) Ilość i rodzaj istót, które mają być przetwarzane.

Ilość każdego rodzaju podać należy osobno podług wagi.

d) Ilość, liczby i pojemność kadzi fermentacyjnych i naczyń do drożdży używać się mających.

e) Przybliżoną ilość alkoholu, wyrobić się mającą w stopniach hektolitrowych przy ciepłocie + 12 stopni Reaumura (stopni hektolitrowych alkoholu).

f) Kwotę podatku przypadającego od tego wyrobu podług stopy podatkowej po jedenaście centów za każdy stopień hektolitrowy alkoholu.

g) Przyrządy do pędzenia, które użyte być mają, jakoteż rodzaj i liczbę zegarów kontrolujących z nim połączonych. Jeżeli w czasie, gdy się podaje oznajmienie do opodatkowania podług ilości wyrobu i ilości odsetków alkoholu ruch gorzelni jest zastanowiony, albo, jeżeli bezpośrednio poprzednicze oznajmienie opiewa na inny sposób opodatkowania, podać należy także słowami i liczbami stan oznaczeń zegaru kontrolującego.

Zmiana oznajmienia.

§. 67.

Ilość i rodzaj istót, które mają być przetworzone [§. 66, lit. *c)*] można później zmienić, pod warunkiem uwiadomienia o tem najmniej na 24 godzin pierwej czynnika skarbowego, któremu dozór nad gorzelnią jest poruczony.

Wolno także zmienić ilość i pojemność oznajmionych kadzi fermentacyjnych [§. 66, lit. *d)*] pod warunkiem udzielenia takiegoż poprzedniczego uwiadomienia i jednoczesnego zapisania tego w regestrze gorzelnianym.

Oznajmiona ilość alkoholu [§. 66, lit. *e)*] może być zmniejszona lub zwiększona przez takie dodatkowe oznajmienie.

Bezkarność przestrzeni wolnej odnośnie do oznajmionej ilości alkoholu

§. 68.

Przy oznajmianiu ilości alkoholu dozwala się przestrzeni wolnej do podnoszenia się i opadania płynu w naczyniu o 15 od sta w górę i 15 od sta na dół w ten sposób, że dopiero większa lub mniejsza ilość wyrobu, po nad 15 od sta oznajmionej ilości, o ile defraudacya nie jest udowodniona, pociągnie za sobą karę jako nieprawidłowość w postępowaniu opłatnem.

Do osądzenia, czy przestrzeń wolna o 15 od sta została przekroczona, służyć ma za podstawę wyrób tylko jednego oznajmienia.

Przerwy w regularnem działaniu zegaru kontrolującego.

a) Uwiadomienie o przerwie.

§. 69.

Gdyby dostrzedz miano przerwę w regularnem działaniu zegaru kontrolującego w użyciu będącego, kierujący gorzelnią obowiązany jest udzielić o tem natychmiast czynnikowi skarbowemu, któremu dozór nad gorzelnią jest poruczony, uwiadomienie w dwóch wygotowaniach, a to w celu zbadania przyczyn doniesionej przerwy.

Jeden egzemplarz opatrzony potwierdzeniem jako był podany, zwrócony będzie gorzelni do zasłonięcia się.

Uwiadomienie w całej osnowie wpisać należy zaraz, gdy się je odsyła, do regestru gorzelnianego w taki sposób, aby pismo zajmowało całą szerokość stronnicy.

Przerwy w regularnem działaniu zegaru kontrolującego, nie zapisane we właściwem miejscu regestru w sposób powyższy, uważane być powinny za niedoniesione.

b) Sposób opłacania podatku podczas przerwy.

§. 70.

Podczas przerwy takiej pędzenie odbywać się może dalej tylko o tyle, o ile to jest potrzebne do wyrobienia zapasu zacieru, podatek zaś wymierzony być ma w tym razie w ten sposób, że za ten czas przyjąć należy taką ilość alkoholu za osiągnięty wyrób, którąby otrzymano, gdyby pędzenie odbywało się dalej w tym samym zakresie, w którym odbywało się od czasu ostatniej rewizyi a względnie od ostatniego obliczenia, dopóki działanie zegaru kontrolującego nie zostało przerwane.

Gdy przerobienie zacieru się skończy, wstrzymać należy ruch gorzelni dopóty, dopóki przeszkoda prawidłowego używania zegaru kontrolującego nie będzie usuniętą.

W gorzelni, w której znajduje się więcej przyrządów do pędzenia z zegarami kontrolującemi, dalsze prowadzenie postępowania w przypadku takim nie podlega żadnemu zarzutowi, jeżeli przyrząd do pędzenia, z którym zegar kontrolujący nie działający, jest połączony, będzie urzędownie uczyniony nieużywalnym.

Zresztą w gorzelniach, w których ustawiony jest tylko jeden zegar kontrolujący, wolno jest przedsiębiorcy gorzelni, dopóki trwa przerwa taka, przejść dla uniknienia dłuższej przerwy ruchu, do ryczałtowego oznaczenia podatku od gorzałki, w tym zaś razie co do miesiąca kalendarzowego, w którym się to dzieje, postąpić należy jak z pierwszym miesiącem ruchu rocznego okresu wyrobu.

Przerwy fabrykacyi.

§. 71.

Jeżeli w skutek przeszkód, nie dających się odwrócić, ruch gorzelni jest tamowany lub zostanie przerwany, tak, że postępowanie nie może być dokonane podług oznajmienia, kierownik gorzelni zastosować się ma w takim razie do przepisów podanych w tej mierze w §. 46.

Udzielone uwiadomienie zapisać należy w regestrze gorzelnianym w sposób przepisany w §. 69. Przeszkody fabrykacyi nie zapisane w regestrze w taki sposób, uważane będą za nieoznajmione.

Jeżeli w skutek takiej przeszkody, o której podług przepisów uwiadomiono, dalsze postępowanie w oznajmionym czasie ruchu stanie się niemożebnem, opłacona należytość podatkowa będzie zwrócona a względnie odpisana, o tyle, o ile jej nie pokrywa ilość wyrobu płynu wyskokowego, otrzymana aż do czasu, gdy przeszkoda nastąpiła.

Ale jeżeli przeszkoda taka pociągnęła za sobą tylko zmianę postępowania w czasie ruchu pozostałym jeszcze po oznajmieniu, podać należy na ten ostatni czas nowe oznajmienie a należytość podatkowa za ten czas obliczona będzie podług nowego oznajmienia.

Obliczenie miesięczne.

§. 72.

Z końcem miesięcznego okresu oznajmienia, jeżeli zaś ruch gorzelni przed jego upływem ma być na czas dłuższy wstrzymanym, zaraz po wstrzymaniu ruchu, uskutecznione będzie obliczenie tym sposobem, że ogólną ilość alkoholu, oznaczoną za pomocą zegaru kontrolującego w stopniach hektolitrowych przepisanego alkoholometru studzielnego, po strąceniu 5 od sta na zmniejszenie objętości przez osadzenie się, transport itd. mnoży się przez ustanowioną stopę podatkową po 11 centów za każdy stopień hektolitrowy.

Jeżeli zegar kontrolujący nie podaje bezpośrednio ilości alkoholu, natenczas do obliczenia ilości alkoholu, która ma być opodatkowana, nie można przyjmować do rachunku mniej odsetków alkoholu, niż przyjęto podług §. 62.

Gdy kwota podatku podług oznajmienia przypadająca, jest mniejsza niż należytość podatkowa z tego obliczenia wypadająca, natenczas, jeżeli podatek jest przedsiębiorcy gorzelni kredytowany, kwota niedostająca, o ile rękojmia jeszcze wystarcza, wciągnięta być ma w sumę kredytowaną, resztę zaś, gdyby była, albo, jeżeli podatek nie jest kredytowany przedsiębiorcy gorzelni, całą sumę niedostającą dopłacić należy w przeciągu trzech dni pod egzekucyą.

Ale gdy kwota podatkowa, stosownie do oznajmienia przypadająca, jest większa, niżeli należytość podatkowa, wypadająca z obliczenia, natenczas nadwyżka, jeżeli podatek był przedsiębiorcy gorzelni kredytowany bez złożenia weksłu podatkowego, będzie odpisana od kredytowanych sum podatku, w innych zaś przypadkach zwrócona.

Regestr gorzelniany.

§. 73.

Kierownik gorzelni utrzymywać ma osobiście lub za pośrednictwem swego zastępcy, regestr urzędownie przysposobiony, w którym od początku postępowania opłatnego aż do jego skończenia, następujące szczegóły zapisywane być mają:

a) przed skończeniem każdej roboty rodzaj i waga surowca użytego do tej roboty;

b) jak tylko kadź fermentacyjna napełniona zostanie świeżym zacierem, liczba kadzi i ilość zacieru w niej zawartego;

c) co dwanaście godzin wskazówka zegaru kontrolującego. Jeżeli używa się więcej zegarów kontrolujących, natenczas zapisując każdą wskazówkę zegarową, przydać także należy liczbę zegaru, którego się tyczy;

d) dzień i godzina każdego zapisku. W regestrze tym czynniki nadzorcze urzędów podatkowych zapisywać mają także wynik dokonanej rewizyi. Co miesiąc, po uskutecznieniu obliczenia, regestr ten zamknąć należy i czynnik skarbowy, zajmujący się obliczeniem, ma go zabrać razem z należącem do niego oznajmieniem i potwierdzonemi uwiadomieniami o przeszkodach ruchu, przerwach w działaniu lub wadach zegaru kontrolującego itp.

Rozdział czwarty.

Podatek konsumcyjny od wzmiankowanego w §. 1 wyrobu zaprawy octowej i octu.

§. 74.

Przepisy ustawy niniejszej zawarte w §§. 20, licz. I, 21, 22, 23, 26 aż do 60 włącznie, odnoszą się także do wzmiankowanego w §. 1 wyrobu zaprawy octowej i octu.

Rozdział piąty.

Rektyfikacya i przekształcenie płynu wyskokowego przepędzonego bez opłaty podatku.

§. 75.

Kto płyn wyskokowy przepędzony rektyfikuje, albo z płynu wyskokowego przepędzonego wyrabia likwor lub rosolis, albo inny płyn wyskokowy, rozmaitemi istotami zaprawiony, obowiązany jest podać w sposób w §. 31 nadmieniony opisanie zakładu i przegląd przyrządów do wyrobu, jakoteż uwiadomienie, kto jest kierownikiem fabrykacyi, a to najpóźniej na cztery tygodnie, zanim ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, a kto później przedsiębiorstwo takie rozpocznie, najpóźniej na cztery tygodnie przed otwarciem fabrykacyi.

Na tej podstawie Władza skarbowa zarządza urzędowe spisanie wywodu oględzin i urzędowe poznaczenie przyrządów do wyrobu.

Jeden egzemplarz opisania zakładu gorzelnianego i przeglądu przyrządów do wyrobu, zwrócony będzie przedsiębiorcy po zbadaniu i wyciśnięciu na nim pieczęci urzędowej, tudzież położeniu daty dnia, w którym został podany, z obowiązkiem zachowywania go w zakładzie w miejscu na to przeznaczonem, dostępnem w każdym czasie dla urzędników i funkcyonaryuszów skarbowych.

Przedsiębiorca donosić ma czynnikowi skarbowemu, któremu dozór nad zakładem jest poruczony, o wszelkiej zmianie w rozpoznanym stanie przedsiębiorstwa lub w składzie jego służby, o której jest obowiązany donieść (§§. 12 i 31).

Uwolnienie rektyfikacyi i przekształcenia płynu wyskokowego, przepędzonego od podatków. Oznajmienie postępowania.

§. 76.

Rektyfikacya płynu wyskokowego przepędzonego (gorzałki, wyskoku gorzałczanego) już opodatkowanego, jakoteż wyrabianie gorzałki i wyskoku gorzałczanego opodatkowanego, rosolisu, likworu i innego płynu wyskokowego, rozmaitemi istotami zaprawionego, nie podlega wprawdzie podatkowi konsumcyjnemu; ale ci, którzy trudnią się takiem przedsiębiorstwem, obowiązani są oznajmić pisemnie w dwóch wygotowaniach, najbliższemu czynnikowi skarbowemu, do dozoru nad przedsiębiorstwem przeznaczonemu, najpóźniej na 24 godzin, zanim przyrząd do pędzenia w ruch wprawią:

a) liczbę przyrządu do pędzenia w ruch wchodzącego;
b) miesiąc, dzień i godzinę rozpoczęcia i skończenia ruchu.

Każde oznajmienie takie opiewać ma na przeciąg miesiąca.

Egzemplarz oznajmienia, opatrzony urzędowem potwierdzeniem jako był podany, zwrócony będzie przedsiębiorcy do zasłonięcia się.

Od obowiązku uczynienia tego oznajmienia, wolni są aptekarze, którzy ani płynu wyskokowego nie wyrabiają ani nie trudnią się jego sprzedażą, wtedy, gdy używają takich przyrządów do pędzenia, o których uwiadamiać nie są obowiązani (§. 11), albo których alembik ma pojemność nie więcej niż 25 litrów. Jednakże i tacy aptekarze podlegają kontroli władz podatkowych (§. 19).

Oprócz tego administracya skarbu upoważniona jest uwalniać instytuty publiczne i probiernie chemiczne od obowiązku oznajmiania o przyrządach destylacyjnych, których do swoich celów używają.

Zakaz i warunkowe dozwolenie w pewnych przypadkach rektyfikacyi i przekształcenia płynu wyskokowego przepędzonego w połączeniu z wyrobem gorzałki.

§. 77.

Przedsiębiorcom gorzelni, opłacającym podatek od gorzelni podług wydajności przyrządu do pędzenia lub drogą ugody dobrowolnej, dozwala się rektyfikować a względnie wyrabiać bez opłaty podatku płyny wyskokowe powyżej wzmiankowane, tylko pod tym warunkiem, że przyrząd do pędzenia, do tego służyć mający, znajdować się będzie w lokalu nie zostającym w związku z lokalami gorzelnianemi, zacierowym i do pędzenia, ani za pośrednictwem drzwi lub okien, ani za pomocą rynew lub rur, ani w jakikolwiek inny sposób.

W gorzelniach, opłacających podatek od gorzałki, podług ilości i tęgości wyrobu na podstawie wskazówek zegaru kontrolującego, dozwolona jest wolna od podatku rektyfikacya płynów wyskokowych przepędzonych, z dodaniem lub bez dodania ingredyencyj, służących do zrobienia rosolisu itd. pod następującemi warunkami:

1. Wszystkie rury należące do przyrządu rektyfikacyjnego, które służą do przeprowadzania pary lub płynów, muszą być odmiennie od innych pomalowane.

2. Pomiędzy naczyniami zacierowemi i destylacyjnemi gorzelni z jednej a przyrządem rektyfikacyjnym z drugiej strony, nie powinno istnieć bezpośrednie połączenie za pomocą rur.

3. Do zasilania aparatu rektyfikacyjnego istnieć powinien tylko jeden przewód rurowy, w razie potrzeby dający się bezpiecznie zamknąć, składający się wprost z zbiornika na spirytus surowy, który musi być wymierzony i ocechowany. Podobnież do wypróżniania przyrządu rektyfikacyjnego, znajdować się powinien tylko jeden przewód rurowy, w razie potrzeby zamknąć się dający.

4. Naczynie przyrządu rektyfikacyjnego (alembik) przeznaczone na płyn wyskokowy przepędzony, opatrzone być musi przyrządem, dającym się urzędownie zamknąć, a za pomocą którego możnaby ściągać próby pojemności tego naczynia.

Rozdział szósty.

Płatność podatku, obowiązek zapłacenia i odpowiedzialność, tudzież kredytowanie. Termin płatności podatku.

§. 78.

Podatek konsumcyjny od wyrobu płynu wyskokowego przepędzonego, tudzież od podlegającego podatkowi wyrobu zapraw octowych i octu (§. 1), staje się płatnym w tej chwili, gdy podane zostaje przepisane oznajmienie i opłacony być powinien natychmiast w kwocie całkowitej, za odebraniem ceduły podatkowej, wyjąwszy, jeśli ma być płacony ratami i jeśli jest kredytowany (§. 80 i 81).

Osobisty obowiązek zapłaty i odpowiedzialności.

§. 79.

Zapłacenie tego podatku (§. 78) cięży na przedsiębiorcy opłatnego wyrobu.

Atoli do zapłacenia należytości, która ma być ściągnięta z przyczyny uszczuplenia podatku, jeżeli nie sam przedsiębiorca kieruje fabrykacyą, obowiązany jest kierownik fabrykacyi pod bezpośrednią odpowiedzialnością przedsiębiorcy.

Opłacanie podatku od gorzałki ratami.

§. 80.

Przedsiębiorcom gorzelni, opłacającym podatek podług wydajności miejsca zacieru (§. 26 aż do 46 włącznie), albo podług wyrobu na podstawie oznaczeń zegaru kontrolującego (§. 51 aż do 73 włącznie) i jeżeli wypłacalność ich żadnej nie podlega wątpliwości, dozwalane będzie na ich prośbę, dopóki nie będą prawomocnie skazani za przestępstwo defraudacyjne, na przeciąg rocznej kampanii i na te oznajmienia, które rozciągają się na przeciąg całego miesiąca, płacenie

należytości podatkowej miesięcznej w dwóch, a jeżeli chodzi o jednę z gorzelni wzmiankowanych w §. 27, dopóki trwa ustępstwo, w czterech równych ratach z góry.

We wszystkich tych przypadkach pierwszą ratę zapłacić należy zawsze przy odbiorze ceduły podatkowej.

Niezapłacenie jednej raty pociąga za sobą na cały pozostały jeszcze czas rocznej kampanii utratę pozwolenia uplaty ratami.

Kredytowanie podatku.

§. 81.

Przedsiębiorcom, trudniącym się wyrobem płynu wyskokowego przepędzonego lub opłatnym wyrobem zapraw octowych lub octu, w takim zakresie, że ich podatek konsumcyjny, w ciągu rocznej kampanii przypadający, dochodzi najmniej do sześciuset złotych, dozwalane będzie złożenie należytości podatkowej po oznajmieniu fabrykacyi a względnie postępowania opłatnego, opłacić się mającej, najpóźniej w sześć miesięcy po terminie płatności (§. 78), pod warunkiem złożenia podług przepisu dostatecznej rękojmi.

Od otrzymania tego pozwolenia wyłączeni są:

1. Ci, którzy uznani byli za winnych zbrodni, pochodzącej z chciwości, występku lub przekroczenia tego rodzaju albo przemytnictwa lub ciężkiego przekroczenia defraudacyjnego w wykonywaniu swego przedsiębiorstwa popełnionego, albo od zarzutu przemytnictwa lub ciężkiego przekroczenia defraudacyjnego w wykonywaniu przedsiębiorstwa, popełnionego, uwolnieni zostali tylko dla niedostateczności dowodów.

2. Ci, do których majątku otwarto upadłość.

Przepisy tyczące się akceptów wekslowych za kwoty podatkowe zakredytowane, nie ulegają zmianie.

Strata kredytu podatkowego i ściąganie kwot zakredytowanych zaległych.

§. 82.

Ten, u którego zalega suma płatna zakredytowana, traci na resztę bieżącej kampanii dalszy kredyt a nawet na następną kampanią, zakredytowanie podatku może mu być odmówione.

Zresztą sumę podatku płatną zakredytowaną, ściągnąć należy drogą egzekucyi razem z sześcioprocentowemi odsetkami za zwłokę, licząc od dnia niedotrzymanego terminu płatności.

Rozdział siódmy.

Przepisy karne.

Część pierwsza.

Przepisy karne ogólne.

Moc obowiązująca ustawy o przekroczeniach defraudacyjnych.

§. 83.

Do przekroczeń przeciwko przepisom ustawy niniejszej, o ile w niej inaczej nie jest postanowiono, stosowana będzie ustawa karna o przekroczeniach defraudacyjnych.

Złagodzenie kary.

§. 84.

Grzywny, które mają być wymierzone za przekroczenie ustawy niniejszej, nie mogą być nigdy zmniejszone poniżej najmniejszego wymiaru ustawą przepisanego, chociażby nawet miano odstąpić od dokonania postępowania karnego podług ustawy.

Odpowiedzialność przedsiębiorców za grzywny.

§. 85.

Bezwarunkowa odpowiedzialność za te grzywny (§. 84) ciąży na przedsiębiorcy, o ile już i tak nie jest na nie skazany jako winny.

Wyjątek stanowią grzywny za naruszenie zamknięcia urzędowego.

Część druga.

Przepisy karne szczególne na przekroczenia rozporządzeń, tyczących się oznaczenia podatku ryczałtowego podług wydajności miejsca zacieru.

Przekroczenia defraudacyjne ciężkie.

§. 86.

Jako ciężkie przekroczenie defraudacyjne karane będzie:

1. Rozpoczęcie ruchu opłatnego (§. 39) zanim nastąpi urzędowe załatwienie co do wymierzenia wydajności dziennej i zanim cedula podatkowa na odnośne ryczałtowe miesięczne będzie się znajdowała w posiadaniu gorzelni (§. 18);

2. dalsze wykonywanie postępowania opłatnego, chociaż cedula podatkowa na odnośne ryczałtowe miesięczne nie znajduje się w posiadaniu gorzelni;

3. wszelka niedokładność, podług §. 38 nie uwolniona od kary, która w przypadkach wzmiankowanych w drugim ustępie §-fu 33-go odkryta będzie za powtórnem urzędowem wymierzeniem w podanem na piśmie uwiadomieniu o przyrządach do wyrobu i sprzętach a jest tego rodzaju, że z jej przyczyny wydajność dzienną wymierzono za nisko;

4. wszelkie robienie zacieru zdatnego do wyrobu gorzałki po za obrębem oznajmionego zakładu;

5. wszelkie zachowywanie surowca użytego na zacier, zdatnego do wyrobu gorzałki, podczas lub po fermentacyi, po za obrębem oznajmionego zakładu;

6. wszelkie przetwarzanie istót mącznych lub melasu albo istót będących z nim na równi w czasie, co do którego oznajmienie fabrykacyi opiewa tylko na buraki;

7. wszelkie przetwarzanie melasu lub istót będących z nim na równi w czasie, co do którego oznajmienie fabrykacyi opiewa tylko na istoty mączne;

8. wszelki dodatek fermentu do zacieru w innych naczyniach (przyrządach do wyrobu) nie w oznajmionych, a jeżeli zostały już urzędownie ocechowane, nie w naczyniach fermentacyjnych cechą opatrzonych, jakoteż wszelkie umieszczanie zacieru zaprawionego fermentem w innych, nie w tych naczyniach fermentacyjnych;

9. wszelka fermentacya zacieru w innych naczyniach (przyrządach do wyrobu), nie w naczyniach fermentacyjnych wzmiankowanych pod l. 8;

10. wszelkie, chociażby nie dla dalszej fermentacyi umieszczenie zacieru fermentującego w innych naczyniach (przyrządach do wyrobu) nie w tych, które oznajmiono jako naczynia fermentacyjne, lub jako części składowe przyrządu do pędzenia (alembik, podgrzewacz zacierowy) do zacieru służące i cechą urzędową, jeżeli już była wybita, opatrzone;

11. wszelkie umieszczenie zacieru, który wyfermentował, w innych naczyniach (przyrządach do wyrobu), nie w tych, które oznajmiono i które są opatrzone cechą urzędową, jeżeli już była wybita;

12. wszelkie umieszczenie zacieru w ogóle w innych naczyniach (przyrządach do wyrobu), nie w tych, które oznajmiono jako służące na zacier i, jeżeli zostały już urzędownie ocechowane, są cechą opatrzone;

13. wszelkie użycie odmienionego przyrządu do pędzenia (§. 37), wyższego podatku ryczałtowego wymagające, zanim urzędowe załatwienie co do nowego wymiaru wydajności dziennej i ceduła podatkowa na podatek dodatkowy będą w posiadaniu gorzelni;

14. wszelkie zboczenie w pojemności naczyń, bezwarunkowo branych w rachunek do oznaczenia wydajności dziennej (§. 26, licz. 1), polegające na powiększeniu ich pojemności i przekraczające miarę nie karalną;

15. wszelkie takie zboczenie w pojemności naczyń warunkowo opłatnych, o ile to wpływa na wymiar wydajności dziennej;

16. używanie jakiegobądź przyrządu, za pomocą którego pojemność naczynia bezwarunkowo lub warunkowo opłatnego po nad urzędownie wymierzoną może być powiększona.

Karę wymierzyć należy:

W przypadkach 1 i 2 w kwocie cztery aż do ośm razy większej niż podatek ryczałtowy, przypadający za miesiąc, w którym przekroczenie popełniono; w przypadkach 3, 13, 14 i 15 w kwocie 150 złotych za każdy hektolitr, o który pojemność zaciernika, dziennie opodatkować się mająca, przez usunięcie niedokładności lub w skutek nadwyżki jest większa niż ta, którą wzięto za podstawę do wymierzenia wydajności dziennej;

w przypadkach 4, 5, 8, 9, 10, 11 i 12 w kwocie 1 zł. 50 c. za każdy litr tej ilości zacieru (surowca użytego na zacier), którą bezprawnie przygotowano, zachowywano lub umieszczono, albo do której ferment bezprawnie dodano;

w przypadkach 6 i 7 w kwocie cztery aż do ośmiu razy większej niż ta, o którą od istoty, wydającej większą ilość alkoholu, należałoby zapłacić w mie-

siącu, w którym przestępstwo popełniono, większy podatek, niż od istoty oznajmionej do przetworzenia;

w przypadku 16 w kwocie 3 zł. za każdy litr, o który pojemność naczynia została powiększona;

Ułamki hektolitra liczone będą w przypadkach 3, 13, 14 i 15 za cały hektolitr a ułamki litra, w przypadkach 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12 i 16 za cały litr.

Kara za nieoznajmione przygotowywanie postępowania opłatnego.

§. 87.

Zabieranie się do jakiejkolwiek części postępowania wzmiankowanego w §. 42, pod l. 3, zanim urzędowe załatwienie, tyczące się wydajności dziennej i ceduła podatkowa na ryczałtowe odnośnego miesiąca będzie w posiadaniu gorzelni, karane być ma jako wykroczenie przeciw przepisom grzywną od 50 aż do 200 zł.

Kara za niedokładność w przypadkach wzmiankowanych w drugim ustępie §-fu 33-go, która nie ma być uważana za ciężkie przestępstwo defraudacyjne.

§. 88.

Inne niedokładności, nie te, które w powyższym §-fie 86-ym, l. 3 są wzmiankowane, jeżeli w przypadkach nadmienionych w drugim ustępie §-fu 33-go przy wymierzaniu później przyrządów do wyrobu i naczyń odkryte zostaną w podanem uwiadomieniu pisemnem, o ile stosownie do §-fu 38-go nie są wolne od kary, karane będą jako niewłaściwość w postępowaniu opłatnem grzywną od 2 aż do 100 złotych.

Stosowanie przepisów §§. 86 aż do 88 włącznie do dawniejszych czynów karygodnych.

§. 89.

Do przekroczeń popełnionych, zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać, do których odnoszą się artykuły IX, X i XI, rozporządzenia o opodatkowaniu gorzałki z dnia 18 października 1865 (Dz. u. p., Nr. 104 z r. 1865) i artykuł III ustawy o podatku od gorzałki z dnia 8 lipca 1868 (Dz. u. p., Nr. 90 z r. 1868), a co do których niema jeszcze prawomocnego orzeczenia, stosowane będą te kary, które w przepisach ustawy niniejszej, tyczących się owych przestępstw, są ustanowione.

Atoli w przypadkach tych kary, jakoteż połączone z niemi dopłaty do podatków, ciążyć będą jak dotychczas na przedsiębiorcy gorzelni.

Część trzecia.

Szczególne przepisy karne na przekroczenia rozporządzeń, tyczących się oznaczenia podatku ryczałtowego podług wydajności przyrządu do pędzenia.

§. 90.

Jako ciężkie przekroczenie defraudacyjne będzie karane:

1. Zabranie się do postępowania opłatnego (§. 51), chociaż nie podano pisemnego oznajmienia i chociaż ceduła podatkowa nie znajduje się w gorzelni.

2. Jeżeli postępowanie opłatne oznajmiono wprawdzie podług przepisów i cedułę podatkową nabyto, atoli

a) zacier z istót wzmiankowanych w §. 50, lit. *a)* zrobiono lub umieszczono w innych naczyniach, nie w tych, które zostały oznajmione i urzędownie ocechowane, albo

b) w gorzelniach, którym dozwolono używania kadzi przedzacierowych, chłodników itd., umieszczono w kadziach przedzacierowych lub chłodnikach zacier fermentujący lub który wyfermentował albo w naczyniach przeznaczonych do przechowywania zacieru, który wyfermentował, zacier fermentujący lub świeży albo istoty zarobione na ciasto (§. 53), albo

c) do postępowania opłatnego używa się innych rodzajów istót nie tych, które oznajmiono i od których opłacono podatek, albo

d) surowiec zaczęto dawać na przyrząd do pędzenia przed czasem oznajmionym, albo

e) przeciągnięto postępowanie opłatne po za czas oznajmiony, albo

f) odpędzanie zacieru lub witki odbywa się na innym przyrządzie do pędzenia, nie na oznajmionym, albo w innem miejscu a nie w oznajmionem.

Karę wymierzyć należy:

W przypadkach, w których chodzi o niezgodne z przepisami przygotowanie lub umieszczenie zacieru, albo surowca użytego na zacier lub zarobionego na ciasto, podług należytości podatkowej, przypadającej za zrobioną niezgodnie z przepisami lub umieszczoną niezgodnie z przepisami ilość zacieru lub istoty stosownie do wydajności alkoholu przyjętej w §. 50, w innych przypadkach podług należytości podatkowej, która stosownie do przepisów o ryczałtowem oznaczeniu została uszczuplona lub była wystawiona na uszczuplenie, przyczem w przypadku *f* tak postąpić należy, jak gdyby oznajmienie i opodatkowanie wcale nie miało miejsca.

Gdyby zaś zacier z istót mącznych, buraków, melasu lub istót będących z nim na równi, odpędzono na przyrządzie, mającym inne części składowe, nie te, które w §. 21 pod II są wzmiankowane, stosowane być mają przepisy karne §§-ów 86 aż do 88 włącznie ustawy niniejszej.

Część czwarta.

Przepisy karne szczególne na przekroczenia przeciw rozporządzeniom, tyczącym się opodatkowania wyrobu.

a) Postępowanie opłatne nieoznajmione.

§. 91.

Gdy się odbywa postępowanie opłatne bez dopełnienia przepisanych warunków, wymierzyć należy karę przypadającą za ciężkie przekroczenie defraudacyjne nieoznajmionego postępowania opłatnego. Jeżeli przy tem wyrobiono płyny wyskokowe przepędzone z użyciem zegaru kontrolującego podług przepisu, obliczyć należy należytość podatkową podług przepisu §. 72 i kwotę, która wypadnie, wziąć także za podstawę wymiaru kary. Jeżeli zaś postępowanie opłatne nieozajmione, odbywało się bez użycia zegaru kontrolującego lub dostrzeżona została przerwa w regularnem działaniu tegoż, przyjąć należy za każdy hektolitr ogólnej pojemności znalezionych kadzi fermentacyjnych i za każdy dzień nieoznajmionego postępowania opłatnego wydajność alko-

holu w ilości 5 stopni hektolitrowych i też wziąć za podstawę do wymiaru podatku i kary.

Gdyby się jednak pokazało, że pomimo przerwy w działaniu zegaru kontrolującego, należytość podatkowa, podług jego oznaczeń przypadająca, byłaby wyższa aniżeli w skutek przyjęcia wydajności alkoholu w ilości 5 hektolitrów, natenczas pierwszą wziąć należy za podstawę do wymierzenia kary.

b) Rozpoczęcie postępowania opłatnego, oznajmionego przed terminem oznajmionym.

§. 92.

Rozpoczęcie postępowania opłatnego, oznajmionego, przed terminem oznajmionym, jeżeli w ciągu postępowania używano zegaru kontrolującego podług przepisów, a w jego działaniu nie zaszła przerwa, karane będzie tylko jako uchybienie prawidłom postępowania opłatnego.

W innych przypadkach, zawczesne rozpoczęcie postępowania opłatnego oznajmionego, karane będzie tak samo, jak postępowanie nieoznajmione.

c) Odprowadzenie płynów zawierających alkohol lub pary zawierającej alkohol. Wpływanie z zewnątrz na wskazówki zegaru kontrolującego. Używanie nieoznajmionych przyrządów do pędzenia, nieoznajmione ustawienie nowych przyrządów do pędzenia, odkrycie oziębialników.

§. 93.

Wymierzyć należy karę od 500 aż do 5000 złotych:

1. gdy płyn wyskokowy, który nie przepłynął przez zegar kontrolujący, odprowadzony został przez działanie zewnętrzne, a strona nie może udowodnić, że działanie to było przypadkowem, albo

2. gdy para zawierająca alkohol, usunięta zostanie przez takież działanie zewnętrzne, albo gdy

3. zarząd gorzelni umyślnie naruszy właściwe, oznaczenie zegaru kontrolującego tyczące się ilości lub tęgości wyrobu lub tyczące się zarazem ilości i tęgości, albo gdy

4. o przerwie w działaniu zegaru kontrolującego z jakiejkolwiek przyczyny pochodzącej, nie będzie niezwłocznie uczynione doniesienie, albo gdy

5. podczas ruchu oznajmionego używany będzie nieoznajmiony przyrząd do pędzenia, albo gdy

6. bez poprzedniczego uwiadomienia ustawiony będzie w gorzelni przyrząd do pędzenia, albo gdy

7. w gorzelni znaleziony będzie oziębialnik z zegarem kontrolującym nie połączony, zdatny do zgęszczania pary zawierającej alkohol i otrzymywania powstającego z niej płynu zawierającego alkohol, z wyjątkiem oziębialnika połączonego z przyrządem do rektyfikacyi, jeżeli połączenie gorzelni z uwolnioną od podatku rektyfikacyą podług §. 77 jest dozwolone.

W razie ponowienia karę powyższą należy podwoić.

Nadto nałożyć należy karę za ciężkie przekroczenie defraudacyjne, jeżeli płyn wyskokowy, zanim przepłynął przez zegar kontrolujący, usunięto z uchyleniem się od podatku.

Od tego płynu wyskokowego, o ile ilość jego da się obliczyć, wymierzyć trzeba należytość podatkową względnie do przyjętej średniej ilości alkoholu w wyrobie zawartej (§. 62) i wymiar ten wziąć także za podstawę do wymierzenia kary.

d) Dalsze bezprawne wykonywanie nieoznajmionego ruchu gorzelni.

§. 94.

Karze od 500 aż do 5000 złotych podlega także dalsze odbywanie mimo zakazu oznajmionego ruchu gorzelni podczas przerwy w regularnem działaniu zegaru kontrolującego.

Oprócz tej kary wyrobienie płynu wyskokowego z uchyleniem się od podatku, karane będzie jako ciężkie przekroczenie defraudacyjne.

Uszczuplona należytość podatkowa obliczana będzie w następujący sposób:

Najprzód oznaczona będzie:

a) Suma podatku przypadająca podług rzeczywistych oznaczeń za pomocą zegaru kontrolującego za czas od ostatniej rewizyi urzędowej, z rozpoznaniem wskazówek tego aparatu połączonej, bez względu czy razem z nią odbywało się obliczenie czy nie.

b) Suma podatku, która za ten sam czas przypada, jeżeli na każdy hektolitr ogólnej pojemności kadzi fermentacyjnych oznajmionych i nieoznajmionych, jeśli takich używano, przyjmie się do opodatkowania wydajność dzienną w ilości 5 stopni alkoholu.

Następnie sumę podatku *a)* porównać należy z sumą podatku *b)* a kwota, o którą ta ostatnia jest większa niż pierwsza, uważana być ma za uszczuploną należytość podatkową.

e) Bezprawne używanie naczyń zacierowych i przyrządów.

§. 95.

Jako wykroczenie przeciw przepisom karane będzie grzywną od 20 aż do 200 złotych za każdy z osobna przypadek:

a) gdy w kadziach przedzacierowych, chłodnikach, wannach do chłodzenia i w ogólności w naczyniach, które stosownie do oznajmionego przeznaczenia, zawierać powinny tylko zacier zanim się fermentacya rozpocznie, umieszczony będzie zacier fermentujący lub który wyfermentował, albo

b) gdy zacier umieszczony jest w innych naczyniach fermentacyjnych nie w tych, które podano w oznajmieniu lub dodatkowo, albo w ogóle w naczyniach, stosownie do wywodu oględzin nie przeznaczonych na zacier.

f) Wadliwe lub niedokładne utrzymywanie regestrów.

§. 96.

Zaniedbanie zapisania w regestrach w czasie właściwym wskazówek zegaru kontrolującego lub innego z punktów w §. 73 wzmiankowanych, jakoteż wszelkie niedokładne zapisanie w nich, karane będzie jako niedokładne utrzymywanie ksiąg, grzywną od 5 aż do 200 złotych.

Część piąta.

Przepisy karne szczególne na przekroczenia przeciwko rozporządzeniom, tyczącym się podatku konsumcyjnego od wyrobu zapraw octowych i octu.

§. 97.

Przepisy karne §§-ów 86 aż do 90 włącznie odnoszą się także do tych przypadków, w których wzmiankowane przekroczenia popełnione zostały przy wyrabianiu zapraw octowych i octu.

Część szósta.

Przepisy karne szczególne na przekroczenia przeciwko rozporządzeniom, tyczącym się wolnej od podatku rektyfikacyi i przekształcania płynu wyskokowego przepędzonego.

§. 98.

1. Wymierzyć należy karę od 500 aż do 5000 złotych, gdy w gorzelni, w ktorej odbywa się rektyfikacya płynu wyskokowego przepędzonego wolna od podatku,

a) inny płyn zawierający alkohol (zacier) dany będzie na przyrząd rektyfikacyjny, albo gdy

b) oprócz przewodu rurowego, który do zasilania a względnie wypróżniania przyrządu rektyfikacyjnego, jest przeznaczony i urzędownie ubezpieczony, umieszczono inny przewód.

Jeżeli przy tem nastąpiło uszczuplenie podatku, wyznaczyć należy nadto karę za ciężkie przekroczenie defraudacyjne.

2. Karę od 5 aż do 500 złotych wymierzyć należy za wszelkie przekroczenie obowiązującego w pewnych przypadkach zakazu połączenia wyrobu i rektyfikacyi (przekształcenia) płynu wyskokowego przepędzonego w jednym i tym samym zakładzie (§. 77).

3. Karę porządkową od 2 aż do 100 złotych wymierzyć należy:

a) gdy gorzałkę lub wyskok gorzałczany dano na przyrząd do pędzenia, chociaż przepisane oznajmienie nie zostało wniesione a urzędowe potwierdzenie w tej mierze nie znajduje się u kierownika fabrykacyi;

b) gdy gorzałkę lub wyskok gorzałczany dano na przyrząd do pędzenia nie w oznajmionym czasie ruchu.

Część siódma.

Przepisy karne szczególne na przekroczenia przeciw rozporządzeniom, tyczącym się wywozu płynu wyskokowego przepędzonego za linią clową połączonego z roszczeniem do zwrotu podatku.

a) Różnice pomiędzy deklaracyą wywozu a stanem urzędownie znalezionym, które karane być mają jako ciężkie przekroczenie defraudacyjne.

§. 99.

Jako ciężkie przekroczenie defraudacyjne karane będzie:

1. Gdy w deklaracyi wywozu, tyczącej się likworu, na zwrót podatku opiewającej, ilość płynu, albo, jeśli deklaracya tyczy się innego płynu wyskokowego przepędzonego, ilość alkoholu otrzymana z pomnożenia ilości płynu przez ilość

odsetków alkoholu, oznaczoną w stopniach przepisanego alkoholometru 100-dzielnego, okaże się więcej niż o pięć od sta wyższą, aniżeli urzędownie znaleziono, a ubytek nie będzie usprawiedliwiony przepisanem uwiadomieniem o zajściu podczas przewozu zmiany w ilości płynu a względnie w ilości odsetków alkoholu;

2. gdy w przypadkach deklarowania do wywozu za zwrotem podatku

a) likworu, albo

b) innego płynu wyskokowego przepędzonego,

znaleziony będzie w przypadku *a)* inny płyn zamiast likworu, w przypadku *b)* płyn, nie należący do płynów wyskokowych przepędzonych, np. woda lub wino.

Do wymierzenia kary wziąć należy za podstawę:

W przypadkach wzmiankowanych pod 1 tę kwotę, o którą zwrót podatku podług deklaracyi wywozu wynosi więcej niż podług urzędowego znalezienia;

w przypadkach wzmiankowanych pod 2 całą kwotę, której nieprawnie tytułem zwrotu podatku żądano.

b) Różnice między deklaracyą urzędową a znalezieniem urzędowem, które karane być mają karą porządkową.

§. 100.

Różnice, o których jest mowa w §. 99, licz. 1, jeżeli wynoszą więcej niż trzy od sta ale mniej niż pięć od sta, karane będą grzywną od 2 aż do 200 złot.

Rozdział ósmy.

Przepisy końcowe.

Od kiedy ustawa niniejsza zaczyna obowiązywać i uchylenie dotychczasowych przepisów ustawowych o podatku konsumcyjnym od wyrobu płynu wyskokowego przepędzonego.

§. 101.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1 września 1878.

Od tego dnia uchylają się obowiązujące jeszcze przepisy rozporządzenia o podatku od gorzałki z dnia 18 października 1865 (Dz. u. p. z r. 1865, Nr. 104), artykuł III ustawy z dnia 28 marca 1868 (Dz. u. p. z r. 1868, Nr. 24), ustawa o podatku od gorzałki z dnia 8 lipca 1868 (Dz. u. p. z r. 1868, Nr. 90) i przepisy ustawy z dnia 18 maja 1875 (Dz. u. p. z r. 1875, Nr. 84), tyczące się podatku konsumcyjnego od wyrobu płynu wyskokowego przepędzonego.

Klauzula wykonawcza.

§. 102.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 27 czerwca 1878.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w